ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 73 (4323) СЕРЕДА, 16 КВІТНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Президент Грецької Республіки відвідає Маріуполь

У середу й четвер на Донеччині, як очікується, перебуватиме Президент Грецької Республіки Каролос Папуліас. У програмі візиту — зустрічі з депутатами Маріупольської міської ради, активістами грецьких товариств, відвідання Маріупольського державного гуманітарного університету, культурного центру «Меотида», краєзнавчого музею тощо. У Донецькій області мешкають понад 77 тисяч греків. Це найбільша грецька діаспора в СНД , **повідомляє наш донецький власкор Ліна КУЩ**.

Загалом Федерація грецьких товариств України об'єднує 102 громадські організації на території 18 областей та Автономної Республіки Крим. А напередодні з високим гостем у Києві зустрівся Президент Віктор Ющенко. Йшлося про перспективи розвитку взаємовідносин між двома країнами.

Також учора Віктор Ющенко вручив Державну премію в галузі науки і техніки та щорічні премії Президента для молодих учених і взяв участь у нараді, присвяченій питанням боротьби з корупцією.

Звіти про успіхи мало відповідали реаліям

Так складалося протягом багатьох останніх років, що напередодні (за два-три дні) чергової річниці Чорнобильської катастрофи у Верховній Раді проходили парламентські слухання. У сесійній залі вирували пристрасті. Учасників слухань заспокоювали звітами про незначні успіхи, запевняли, що буде зроблено все можливе і навіть більше. Згодом затверджувалися рекомендації уряду, відповідальним за подолання наслідків катастрофи міністерствам, науковим установам. Після чого все загасало, і затихало. До наступних слухань. Чому?

СТОР. 3

Підтримали дітей, позбавлених батьківської опіки

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 15 квітня

Щойно відкривши ранкове засідання, Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк оголосив 30-хвилинну перерву. Вона, за словами глави парламенту, необхідна фракціям «НУ—НС» і БЮТ для остаточного вирішення питання стосовно формування порядку денного. Під час ради коаліції депутати більшості дійшли згоди про невнесення до порядку денного спірного питання — проекту постанови про створення конституційної тимчасової спеціальної комісії.

Парламентарії запропонували внести до порядку денного зміни до Закону «Про статус народного депутата» та постанову про призначення позачергових виборів до Харківської міської ради та міського голови Харкова.

СТОР. 2

На знімках: Микола Демянко, Олександр Горошкевич (знизу ліворуч); **Степан Глусь, Євген Константинов** (зверху праворуч).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДІЇ

День столиці кияни відзначатимуть три тижні

Цього року киянам відзначати День столиці пропонують цілих три тижні — з 7 по 25 травня. Про це повідомив заступник голови КМДА Віталій Журавський, **інформує прес-служба КМДА**.

«Нинішнє святкування Дня столиці ми зробимо особливим. Кияни і гості міста насолоджуватимуться яскравими й цікавими дійствами протягом трьох тижнів. Почнеться свято фестивалем фестивалів «Гоголь-фест-2008», який триватиме з 7 по 25 травня. Ну а завершиться традиційним концертом на Майдані 25 травня о 19.00. Хто виступить на святковій сцені, ми поки що тримаємо в секреті — це буде приємний сюрприз для жителів і гостей міста», — сказав Журавський.

Експерти пояснюють очевидну дивність відзначати один день протягом майже місяця майбутніми виборами. Нинішня влада, певно, вирішила кинути чимбільше сил і коштів на те, щоб сподобатися городянам.

Пенсіонерка виграла суд у Пенсійного фонду

Мешканка Луганська пенсіонерка Олександра Петрівна Брехуненко тепер одержуватиме обов'язкову доплату до пенсії відповідно до Закону "Про соціальний захист дітей війни". Луганський окружний адміністративний суд уперше прийняв рішення про визнання протиправними дій Пенсійного фонду Артемівського району обласного центру, який півроку не нараховував пенсіонерці доплату. Пенсія в Олександри Петрівни — 498 грн., крім цього їй по закону належить ще й 30-процентна доплата від мінімальної пенсії за віком, яка становить 124 грн. 53 коп. Відновити справедливість пенсіонерці допомогли фахівці громадської приймальні народного депутата Наталії Королевської. Суд зобов'язав Пенсійний фонд виплатити О. Брехуненко піврічну доплату до пенсії (загалом майже 740 грн.). За словами Наталії Королевської, найближчим часом розглянуть ще декілька подібних справ. З проханнями звертаються не тільки лугнанці, а й жителі Сєвєродонецька, Рубіжного, Марківського і Троїцького районів, **повідомляє наш луганський власкор Алла АНТІПОВА**.

Берлусконі знову біля керма

Дострокові парламентські вибори в Італії завершились упевненою перемогою правоцентристської коаліції «Народ свободи» на чолі з бізнесменом і медіамагнатом Сільвіо Берлусконі. Його головний конкурент — представник Демократичної партії Вальтер Вельтроні — за результатами попереднього підрахунку голосів визнав свою поразку.

Берлусконі очолить уряд уже втретє: італійський народ, як і раніше, вірить спритному популістові, націоналістові й консерваторові, пише європейська преса. Хоча в минулому Берлусконі, перебуваючи при владі, служив в основному своїм інтересам, народ знову вхопився за його обіцянки. Євросоюзові, однак, перемога італійських правих не обіцяє нічого хорошого, попереджають спостерігачі. Українські ж експерти бачать у поверненні Берлусконі добрий знак для України. Усім відоме гарне ставлення магната до нашої країни й окремих її громадян. Крім того, раніше в зовнішній політиці Берлусконі орієнтувався насамперед на США і не раз вимагав розширити ЄС аж до Росії та Ізраїлю.

КОРОТКО

- Міська рада Чернівців повернула через суд до земель запасу міста 25 самовільно зайнятих торік ділянок.
- Львівські студенти стали переможцями командного чемпіонату світу з програмування.
- У Києві розпочала роботу міжнародна конференція «Медичне страхування та реформування системи охорони здоров'я в Україні».
- Багатодітна сім'я Ярощуків з міста Антрацит Луганської області отримала новий будинок.
- Прикордонники Одещини вилучили 12 тонн чорного металобрухту.
- Турецьких браконьєрів, після сплати ними штрафу, видворено з економічної зони України. (Держприкордонслужба).

(За повідомленнями Укрінформу.)

ФОТОФАКТ

Слюсар київського ВАТ «Електроприлад» Анатолій Возій разом зі своїми колегами пікетував секретаріат Президента з вимогами припинити рейдерське захоплення підприємства.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Робітників не пустили на завод

У понеділок робітників Вінницького підшипникового заводу охорона не пропустила на робочі місця. На цей день власники призначили ліквідацію підприємства. Майже 700 заводчан після стихійних зборів попрямували до приміщення облдержадміністрації. Після пікету мітингувальники зустрілися з керівником області Олександром Домбровським. «Власники підшипникового хочуть закрити завод, але ми їм цього не дозволимо», — прокоментував ситуацію пан Домбровський. За словами голови облдержадміністрації, причини ліквідації заводу нині вивчає урядова комісія. Є рішення суду про заборону відчуження майна, з яким персонально ознайомили ліквідатора підприємства.

СТОР. 4

Я ВАМ ПИШУ...

Телепередачі, які породжують заздрість і обурення

По телевізору часто показують передачі про світське життя. На мою думку, їхні автори не розуміють, де і в який період вони живуть. У наш час, коли майже половина населення доношує хрущовсько-брежнєвський одяг і перебивається з хліба на воду, хизуватися заморським вбранням, коштовностями та колекціями напоїв — це злочин. Такі передачі створюють заради задоволення амбіцій кількох відсотків населення. Це не що інше, як банкет під час чуми. Невже автори не розуміють, що породжують заздрість і справедливе обурення, бо не таємниця, хто і як у наш час створює собі солодке життя.

Мстислав РОСТУПНИЙ.

Щирець Львівської області.

У НОМЕР

Гострі кути у вузькокоаліційному колі

Загальні збори парламентської коаліції демократичних сил за участю Голови Верховної Ради, Прем`єр-міністра та урядовців тривали понад три години за зачиненими від преси дверими. Скупі коментарі засвідчили: у лавах коаліціянтів не все спокійно.

Ще перед початком зібрання голова Комітету Верховної Ради з питань нацбезпеки та оборони Анатолій Гриценко («НУ—НС») заявив журналістам: ця зустріч не планова, а викликана наявністю проблем усередині коаліції та потребою «розставити всі крапки над і».

Найбільший камінь спотикання — створювати чи ні в парламенті Тимчасову спеціальну комісію з розробки змін до Конституції. Якщо БЮТ обома руками «за», то «НУ—НС» — проти. Лідер фракції «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко після зборів заявив, що голосування за створення ТСК може призвести до розколу коаліції. «Вона буде врятована, якщо фракція БЮТ не голосуватиме за проект постанови про створення ТСК щодо внесення змін до Конституції. Причому голосувати разом із регіоналами та комуністами», — сказав В. Кириленко. За його словами, саме цій темі передусім було присвячено збори коаліції, ініційовані «НУ—НС». Натомість бютівці, як повідомив лідер фракції Іван Кириленко, взяли «тайм-аут» для прийняття остаточного рішення з цього питання. На їхню думку, є кілька варіантів, як розв'язати цю ситуацію. Жодного рішення про ТСК на зібранні коаліції не було ухвалено, і фракції вирішили ще порадитися кожна окремо.

Загалом на зборах коаліції розглядали більш як 100 питань, серед них — зміни до держбюджету-2008, ухвалення низки першочергових законопроектів. Лідерка БЮТ, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, за словами учасників зібрання, заявила, що саме для нормалізації відносин між гілками влади БЮТ ініціює ухвалення відповідних змін до Конституції і вимагає відсторонення від виконання обов'язків глави секретаріату Президента Віктора Балоги. Проте за наполяганням нашоукраїнців це питання навіть не поставили на голосування.

Бурхлива дискусія закінчилася фактично лише однією домовленістю: дочасні вибори столичного міського голови таки варто проводити у два тури. Фракції коаліції вважають за необхідне ухвалити відповідний закон, який невдовзі мають подати до парламенту.

Юліана ШЕВЧУК.

Парламент відхилив зміни до закону про місцеве самоврядування

Верховна Рада прийняла постанову, якою відхилила проект закону про внесення змін до статті 26 закону «Про місцеве самоврядування в Україні», прийнятий за основу 3 травня минулого року, та зняла законопроект з розгляду.

Пильнуйте державу!

Свої політичні пристрасті можна виявляти по-різному. Хтось пише скарги, інші ночують на асфальті, пікетуючи державні установи. 85-річна мешканка села Заривенці Бучацького району, що на Тернопільщині, Ганна Матлак до цього питання підійшла творчо: незважаючи на поважний вік, вона вишила сорочку для Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка. Адреси українського парламенту старенька не знала, тому звернулася по допомогу до районної адміністрації. Заступник голови Євген Рій каже, що до установи, яку він представляє, люди часто звертаються з різними проханнями. Але бабуся Ганна чи не перша захотіла передати подарунок.

На знімку: голова Бучацької райдержадміністрації Тарас Пастух, Ганна Матлак, помічник Голови Верховної Ради України Олександр Присяжнюк.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Сама Ганна Матлак каже, що вишивала усе життя і любить це заняття. Вона виховала трьох синів. Усі вони мали сорочки, оздоблені материною рукою. Зробити дарунок Голові українського парламенту вирішила тому, що «він гарний хлопець». Постійно телефонувала Євгену Рою і питала: «Чи сорочка дійде на Київ?» Але вона навіть не сподівалася отримати відповідь від самого Голови Верховної Ради. Його помічник Олександр Присяжнюк приїхав у куточок Тернопільщини, де мешкає бабуся Ганна, щоб подякувати їй за подарунок.

Мешканці Заривенець, схоже, не дуже здивувалися, що саме в цей двір приїхала делегація столичної і місцевої влади. Вони одноголосно кажуть: бабуся Ганна, незважаючи на вік, «дуже активна». У Заривенцях жила усе своє життя. Її старший брат Василь Пірус був учасником визвольних змагань наприкінці сорокових років.. А юна Ганна — його першою помічницею. У самій хаті і біля оселі було чотири схрони, де переховували повстанців. Односельчани згадують, що будинок «спалили енкаведисти». Тоді в ньому згоріла і мати Ганни.

Нині жінка щовечора дивиться по п'ять випусків новин. Вона переживає за долю держави і вірить, що її керівництво зможе поліпшити життя в ній.

— Тримайте державу в руках, — побажала бабуся Ганна Арсенію Яценюку. — Дай вам Боже! Пильнуйте, бо бачите, який час...

Голову Верховної Ради Ганна Матлак називає золотою людиною і каже, що щаслива мама, яка виховала такого сина. Жінка роздивлялася подарований портрет парламентського голови, вбраного у її вишиванку. Загорталася у подаровану хустину і потай втирала сльозу радості від того, що її почули, приділили увагу. Вона пообіцяла вишити подарунки ще для багатьох політиків. Навіть вже склала список із семи осіб.

Надія СМІЯН.

Підтримали дітей, позбавлених батьківської опіки

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 15 квітня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Погоджувальна рада визначила порядок денний, тож не слід виконувати чиюсь забаганки, переконував комуніст Петро Цибенко. Олег Зарубінський (фракція Блоку Литвина) спроби змінити порядок денний назвав прагненням дестабілізувати ситуацію в парламенті. До того ж, переконаний депутат, це свідчення існування недовіри між коаліційними партнерами. Він закликав колег насамперед розглядати питання, які цікавлять весь народ країни. А за словами Олександра Єфремова (фракція Партії регіонів), внесення до порядку денного харківського питання йде врозріз із Регламентом і призведе до блокування трибуни. «Якщо коаліція переслідує цю мету, то вона її доб'ється», — наголосив він. Утім, проголосувати за внесення до порядку денного цих питань з першої спроби народні обранці не змогли. Фракції Партії регіонів і комуністів зажадали перерви для остаточного з'ясування своїх позицій під час їх розгляду.

Друга спроба головуючого поставити на голосування внесення цих питань до порядку денного призвела до блокування трибуни. Щоправда, вона тривала недовго. Фракція Партії регіонів вимагала під час їх розгляду голосувати руками. Ця пропозиція спричинила невдоволення коаліції. Врешті, депутати 323 голосами внесли зміни до порядку денного. Але, щоб зняти напруження в сесійній залі, розгляд цих питань було перенесено на вечірнє засідання.

Натомість обранці перейшли до розгляду, за скороченою процедурою, законопроектів, визначених Президентом як невідкладні. Зокрема, сесія відхилила зміни до деяких законодавчих актів (щодо державного регулювання природних монополій). Через побоювання народних депутатів встановити президентський контроль за державними прикордонною службою та службою спеціального зв'язку та захисту інформації. Адже вони, як наголошували парламентарії, жодним чином не відносяться до природних монополій. До того ж головне експертне управління у своєму висновку зазначило, що законопроект суперечить Конституції.

Сесія підтримала в першому читанні зміни до деяких законів (щодо державної підтримки сімей, які усиновили дитину з числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування). За словами міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Юрія Павленка, законопроект передбачає, що в разі втрати дитиною батьківського піклування відповідний орган опіки зобов'язаний вжити заходів з улаштування дитини в сім'ю громадян України на усиновлення або під опіку (піклування) в дитячий будинок сімейного типу. Водночас усиновителям встановлюється одноразова матеріальна допомога на рівні допомоги при народженні дитини, щомісячна допомога в розмірі прожиткового мінімуму, а також одноразова оплачувана відпустка тривалістю 90 календарних днів для догляду за всиновленою дитиною. Такі заходи, переконаний Юрій Павленко, мають зменшити кількість дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, яких на кінець 2007 року було 102 тисячі.

Схвальну оцінку в першому читанні і в цілому дістав і законопроект про внесення змін до Закону "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (щодо допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування). Він, зокрема, вдвічі підвищує розмір виплати на дітей, над якими встановлено опіку чи всиновлено, до двох прожиткових мінімумів. Закон набирає чинності з 1 січня 2009 року.

Крім того, сесія ухвалила в цілому у другому читанні низку законопроектів. Зокрема, зміни до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів стосовно гуманізації кримінальної відповідальності; зміни до деяких законодавчих актів стосовно посилення відповідальності за порушення вимог земельного законодавства; зміни до Закону "Про єдиний митний тариф (щодо ставок оподаткування товарів українського походження).

Олена ГОРБУНОВА.

Майже половину земель не можна використовувати через ерозію

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Ми повинні задуматися над тим, скільки земель має залишатися в сільськогосподарському обороті, наголосив голова Комітету Верховної Ради України з питань земельної політики та земельних відносин Микола Присяжнюк **(на знімку)**, коментуючи в Житомирі дискусії навколо проектів законів про ринок землі.

Це одна з тих проблем, яку обійдено в законопроекті уряду. Він нагадав, що під час громадського обговорення в комітеті було зроблено висновок, що там червоною ниткою проходить одне — проведення аукціонів. Микола Володимирович назвав такий підхід популізмом.

Як керівник комітету, наголосив він, наполягаю на тому, щоб і уряд, і Міністерство аграрної політики чітко відпрацювали свої сегменти відповідальності. Бо поки що в міністерстві навіть не уявляють, скільки земель має засіватися. Статистика свідчить про те, що в Україні тільки 8 відсотків їх перебувають у природному стані, решта розорано. В європейських країнах, на які ми прагнемо рівнятися, показники зовсім інші. А хто в нас зробив аналіз, скільки з тих 42 мільйонів гектарів сільгоспземель, які ми маємо на балансі, треба залишити для виробництва? У нас називають різні цифри, сказав М. Присяжнюк. Дехто навіть каже, що ми всі ці площі засіємо і прогодуємо весь світ. Але ж ми неспроможні їх правильно обробити. Йде процес виснаження землі. Ніхто не контролює дотримання сівозмін.

У зв'язку з цим голова комітету нагадав, що йде постійне нав'язування вирощування сировини для біопалива. Вже сьогодні вертикально інтегровані компанії планують засіяти ріпаком близько 15 мільйонів гектарів. Микола Присяжнюк вважає це великою загрозою. Тому що насправді з 42 мільйонів гектарів для сільгоспвиробництва, як він зазначив, можна використовувати не більш як 25 мільйонів, бо решта площ через ерозію вже непридатні. Інвестори мають розуміти, що під ріпак можна відвести всього 8 відсотків від цих 25 мільйонів. Державний комітет земельних ресурсів повинен надати чіткі пропозиції по земельному кадастру, а уряд подати законопроект про це, як і було передбачено. Має бути чітко визначено, хто має контролювати дотримання сівозмін, вимог агрохімії тощо. Це важливі передумови впровадження ринку землі.

Микола Присяжнюк, який свого часу працював першим заступником голови Житомирської ОДА, виклав і свою позицію з питання, яке дуже актуальне для області: найближчим часом комітет проведе слухання, як втілити в життя програму не захисту від наслідків Чорнобильської катастрофи, а наступу на них. Адже сьогодні вже є наукові розробки, як за кілька років очистити землі від радіації. Це важливо і для економічного розвитку області, адже статус забрудненої території відлякує багатьох потенційних інвесторів.

Олексій КАВУН.

Звіти про успіхи мало відповідали реаліям

До парламентських слухань «Про стан, заходи і перспективи подолання наслідків Чорнобильської катастрофи»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одна з причин. Не встигали новопризначені урядовці побувати на ЧАЕС, ознайомитися з величезним комплексом завдань з подолання наслідків катастрофи (декотрі навіть щось обіцяли), як їх відправляли у відставку. Чергова урядова команда починала все з початку. Паперово-словесні колеса крутилися. А справи з подолання наслідків ледь-ледь жевріли. Терміни виконання всіх заходів зривалися.

Приклад. Ще у грудні 2006 року Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, очолюваний тоді Валерієм Кальченком, рекомендував Кабінету Міністрів до 1 березня 2007 року підготувати проект загальнодержавної програми зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему. Та лише в січні нинішнього року затверджено відповідний план заходів, яким передбачено розробити нову редакцію загальнодержавної програми аж у вересні 2008 року.

Таких прикладів не лише невиконання рекомендацій парламентських слухань, профільного комітету, а й зриву термінів реалізації міжнародних та вітчизняних проектів, введення в експлуатацію конче потрібних на ЧАЕС спеціальних об'єктів можна наводити багато. Їх назвуть сьогодні учасники слухань.

Причин незадовільного перебігу справ на Чорнобильській станції чимало. Одна з них кадрова.

Призначений у серпні 2005 року генеральний директор державного підприємства ЧАЕС Ігор Грамоткін сміливо і рішуче взявся наводити там порядок. Він, зокрема, став відстоювати право дирекції контролювати хід будівництва об'єктів зарубіжними компаніями, чого до нього не було. Підставою для цього став зрив термінів введення в експлуатацію сховища відпрацьованого ядерного палива (СВЯП-2).

Французька компанія мала завершити будівництво сховища ще в березні 2003 року. Але цього не сталося. Більше того, вона припустилася технічних прорахунків, продемонструвала зневагу до керівництва станції.

Грамоткін довів провину компанії, домігся відхилення її вимоги про виплату 20 мільйонів євро нібито за вимушений з вини станції простій, спроби довести свою правоту через суд. Таких наполегливих кроків новий гендиректор зробив чимало. Йому і його заступникам потрібна була підтримка. Та в жовтні 2007-го колишній міністр МНС Н. Шуфрич звільняє Ігоря Грамоткіна з посади.

Проте і після рішення Славутицького міського суду від 12 листопада 2007 року і висновку спеціальної комісії, створеної Кабінетом Міністрів згідно з указом Президента України про незаконність та відсутність обґрунтованих підстав для звільнення тодішній міністр МНС не поновлював на посаді Ігоря Грамоткіна. Лише наприкінці грудня минулого року це зробив новий міністр МНС Володимир Шандра.

Чи на користь справам на ЧАЕС була така кадрова перетряска? Ні. Навпаки, вона завдала лише значної шкоди справі, моральних збитків особисто Грамоткіну, підірвала авторитет міністерства.

А отже, звідси випливають пропозиції для обговорення учасниками сьогоднішніх парламентських слухань.

Перша. Чи доцільно було перепідпорядковувати в 2005 році ЧАЕС з управління Мінпаливенерго в МНС? Хоча нинішній міністр — атомник за освітою, але ж функції цього міністерства — реагування на надзвичайні ситуації та захист населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. ЧАЕС не палаюча споруда і не просто високорадіаційно забруднена територія. На ній ядерні установки й наявне в них і досі ядерне паливо.

Друга. Чи доцільно все-таки споруджувати в надзвичайно високому радіаційному полі над нинішнім укриттям величезне шатро, назване по-іноземному безпечним конфайнментом? Адже, на думку багатьох учених і фахівців, у тому числі й на ЧАЕС, конструкція цієї велетенської споруди може виявитися ненадійною, надто дорогою в експлуатації. І малоефективною в захисті від забруднення в разі можливого вибуху високоактивних радіоактивних залишків, що містяться у зруйнованому четвертому енергоблоці.

Третя. Чи не слід усе-таки за підсумками ретельних наукових обстежень розпочати перегляд зон радіоактивно забруднених територій і перейти, врешті-решт, до конкретних дій з соціально-економічного відродження чистіших з них, відновлення там життя людей, а небезпечно забруднені території очищати? Є різні методики.

Четверта. Потрібно спитати в нинішнього уряду, чому скорочується фінансування чорнобильських програм, підрозділи в деяких міністерствах, які опікувалися чорнобильськими проблемами, знімаються пільги для ліквідаторів і потерпілих від Чорнобильської катастрофи?

П'ята. Чи не слід для кращої координації дій з усіх проблем подолання наслідків Чорнобильської катастрофи повернутися до питання створення окремого державного органу — міністерства чи держкомітету, який кваліфіковано і сконцентровано опікувався б усіма чорнобильськими проблемами? Спроба ж була, та чомусь загула.

Від сьогоднішніх парламентських слухань «Про стан, заходи і перспективи подолання наслідків Чорнобильської катастрофи» до її 22-ї річниці, коли з цієї нагоди проходитимуть різні заходи і про неї згадуватимуть, — 10 днів. Є час народним депутатам України, представникам центральних і місцевих органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадських організацій, наукових установ ще й ще раз поміркувати над пропозиціями і вимогами щодо конкретних заходів з прискорення подолання наслідків катастрофи. І «засипати» ними Президента, Кабінет Міністрів. Хай для користі справи перші особи держави трохи «посмажаться» на чорнобильському вогні. Бо й після цієї річниці, гадаю, знову настане затишшя...

Яків ГАЛЬЧЕНКО,
оглядач «Голосу України»
з чорнобильських питань.

Генеральний секретар Ради Європи скептично ставиться до наміру роздержавлення ЗМІ в Україні

Страсбург (Укрінформ). Під час зустрічі з керівниками українських ЗМІ, яка відбулася в Раді Європи, її Генеральний секретар Террі Девіс скептично поставився до інформації про намір роздержавлення мас-медіа в Україні.

Навряд чи виключення органів влади з числа засновників преси принесе ті результати, на які розраховують ініціатори цього процесу, сказав Генеральний секретар Ради Європи.

«Якщо газета, теле- чи радіокомпанія не державні, це зовсім не означає, що вони незалежні, оскільки в будь-якому разі вони матимуть власників, котрі й визначатимуть їхню редакційну політику», — підкреслив Террі Девіс.

При цьому Генеральний секретар Ради Європи послався на практику у Великобританії та інших європейських країнах.

«Кожна газета сповідує ту політику, яку їй диктує той, хто нею володіє чи її контролює», — зазначив Террі Девіс.

«Пропагуємо цікаве, модне, сучасне...»

САМОВРЯДУВАННЯ

Із досьє «Голосу України»:

Володимир КВУРТ (на знімку) народився 1967 року на Київщині. У 1989 році закінчив Львівський політехнічний інститут, а в 2002-му — Академію державного управління при Президентові України. 2007 року вступив на юридичний факультет національного університету ім. І. Франка. Працював на посаді інженера-технолога ВО «Мікроприлад». У 1992—1997 рр. — заступник директора Фонду соціальної адаптації молоді України. У 2003—2006 рр. — гендиректор ВАТ «Львівська тютюнова фабрика». Від 2006 року — секретар Львівської міської ради. Очолює обласну організацію Громадянської партії «Пора».

— Володимире Леонідовичу, громаді відомо, що наступ на гральний бізнес у Львові розпочався тоді, коли «Пора» сказала рішуче «пора». Але ж боротьба «проти» завжди менш результативна, ніж «за». Про це свідчать і незнищенні ігрові автомати, які «мандрують» з місця на місце...

— Приклад з гральними автоматами — показовий. Це — випадок, коли думка і позиція громади не підкріплені законами України і тому перетворюються на боротьбу з вітряними млинами. Потрібен закон, і тоді гральний бізнес повинен залишити міста і села України, якщо хочемо мати здорову націю. Прагнучи змінити порядок життя, маємо надати можливість вибору і підтримувати те, що відображає кращим людським якостям. На часі — сучасні методи пропаганди здорового способу життя, усього цікавого, модного, сучасного, особливо в контексті українськості. Наша мета й завдання — стимулювати соціально відповідальний бізнес. Сьогодні багато фірм відновлюють або створюють спортивні секції. Бо є розуміння: суспільству потрібні здорові працівники, здорове покоління. Багато питань не вирішують тому, що немає людини, яка відповідає за конкретний напрям чи безпосередньо за роботу в спортивній споруді. Ця «ланка» випала в перехідний період розвитку держави. Настав час готувати нових, сучасних організаторів, які опікувалися б молоддю.

— Які ініціативи міської ради і, зокрема, фракції «Пора» вже втілено в життя?

— У місті з'явилися десятки дитячих і спортивних майданчиків. Найкраще збережуться ті, до утримання котрих долучаються діти й дорослі. Я закликаю громаду до ініціатив. От мешканці двох будинків на розі вулиць Володимира Великого і Княгині Ольги створили оргкомітет за сприяння депутатів від «Нашої України», звернулися до міської ради, і ми знайшли кошти. Результат — фантастичний! Майданчик має господарів, які дбають про його догляд, освітлення. Над будь-якою програмою треба працювати системно. Тепер формування бюджетного процесу переходить в іншу якість. За ініціативи фракції «Пора», яку підтримали й інші депутати, ми вже не фінансуємо проекти, які не мають підготовленої технічної документації. У такий спосіб уникаємо зловживань, довгобудів. Дуже важливою є ухвала про організацію руху транспорту в місті, впорядкування зупинок. Ми часто дивуємося з неадекватної поведінки водіїв. Можливо, потрібна інструкція: що повинен робити водій, як їхати, де зупинятися, а також має бути передбачена відповідальність. Це — процедура.

Аналогічні проблеми з обслуговуванням у міській раді, де надають ті чи інші дозволи. Багато львів'ян не знає, куди йти, з чим іти, як це все відбувається? Ми підготували письмові пояснення різних процедур. Там вказано, як відбувається отримання дозволу. Пропонуємо механізми і рекомендації, що зробити для максимального скорочення, спрощення процедури. Адже багато дозволів переобтяжені непотрібними візами. Документ може «гуляти» в стінах міської ради роками. Я вже не кажу про зусилля людини, ходіння коридорами. Двадцять напрацьованих процедур видано окремим збірничком. З ним можна ознайомитися в жеках.

— З цими аморфними структурами, на думку переважної більшості мешканців, краще не мати ніяких справ. Але доводиться, коли мешканці роблять ремонти чи міняють вікна.

— Я прихильник створення товариств співвласників, які беруть на баланс будинок. Коштів, які сплачують мешканці-співвласники, достатньо для якісного обслуговування житла. Поки що багато будинків є на балансі міста і формально заміна вікон мала б бути за кошт балансоутримувача. Але цього нема. Проблема дозволу на заміну вікон зводиться до паспорта фасаду. Головний художник і департамент містобудування зобов'язані підготувати на кожен будинок такий паспорт і за потреби сертифікувати вигляд вікон для конкретних будинків. Мешканець має прийти до жеку й лише повідомити про заплановані роботи. Поки що варто залишити систему штрафів — на той випадок, коли зміну фасаду хтось робить самовільно.

Проблема «аморфності» жеків у тім, що досі не деталізовано послуги, які включені до квартплати. Обов'язки мешканця і надавача послуг мають бути двосторонніми. Ми ще не навчилися формалізувати відносини: мешканець — жек, мешканець — міська рада, міська рада — держава. Щоб це зробити, повинні бути інструменти, тобто угоди, де розписано, хто за що відповідає. Як відомо, міського голову питають за все. Але небагато мешканців, до прикладу, знають, що обленерго — це не комунальне підприємство, а приватна фірма. Як і «Львівгаз». Якщо предметно питати міську владу «за все», треба погоджувати з нею кандидатури головного міліціонера, податківця чи санітарного лікаря. А головне — любити своє місто, свою країну і хотіти щось зробити.

— Одне слово, пора любити, бо весна. Пригадую, торік у перший день весни за ініціативи «пористів» усім жінкам міської і обласної ради при вході до приміщень вручали квіти. Хоча з любов'ю між чиновниками і громадою поки що сутужно, помітні якісні зміни. У міську раду прийшли молоді фахівці, у котрих за плечима вже й Оксфорд (окрім вітчизняної освіти), і досвід роботи. Нову генерацію вже не цікавлять «війни».

— Треба навчитися критикувати владу і посадовців. І усвідомлювати, заради чого це робимо? Можна знайти недоліки у будь-кого, але спробуймо замислитись ось над чим. Щоб місто стало кращим, зацікавлені люди збираються разом і про щось домовляються. Приміром, Євро-2012 — це шанс об'єднати громаду, вдосконалити інфраструктуру міста. Подумаймо: чи інвестори захочуть їхати до міста, де клекочуть скандали?

— Як мешканці оцінюють результати діяльності міської ради?

— Вони відзначають, що поліпшилися водо- і теплопостачання, освітлення вулиць, безпека. Недопрацьовано питання будівництва. Я хочу бачити Львів містом новобудов, які викликали б захоплення у сучасників і нащадків. Об'єм житлового будівництва має бути вп'ятеро більшим. Ціни на житло будуть високі, поки будуємо 20 тисяч метрів квадратних на рік. А треба будувати по мільйону, і тільки тоді через 10 років забезпечимо людям нормальні умови життя. Згодом повинні з'явитися й механізми придбання житла для молоді.

— Повернімося ще раз до любові. Нещодавно львів'ян вкотре звинуватили у русофобії. Цікаво, що провокації зазвичай «приурочують» до якихось подій чи дат.

— Львів — місто полієтнічне і толерантне. У цьому пересвідчуються усі його гості — політики, дипломати, туристи чи бізнесмени. Вважаю, що сталий еволюційний рух можуть забезпечити команди людей, об'єднані спільною метою, котрі знають, які зміни потрібні, можуть взяти на себе відповідальність. Принаймні «Пора» цього прагне...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Фото автора.

Юрій ЛУЦЕНКО пропонує ввести законодавчу норму про обов'язкове звільнення з посади службовців, викритих у корупції *(Укрінформ)*

Групу чиновників з Харкова затримали за незаконний відстріл диких птахів *(Укрінформ)*

ЗАПОРІЖЖЯ

Відлуння Новобогданівки

На 275-й базі ракет та артилерійських боєприпасів, що розташована поблизу села Новобогданівка Мелітопольського району, знову сталася надзвичайна подія. Під час розвантаження ящиків із вибухівкою раптово стався самопідрив однієї з цинкових коробок, внаслідок чого зазнали легких поранень троє піротехніків Зведеного піротехнічного загону МНС України: капітан, прапорщик і старший сержант служби цивільного захисту. Потерпілим надали первинну медичну допомогу й доставили до лікарні. Загрози їхньому життю та здоров'ю немає.

У телефонній розмові з пораненими військовослужбовцями міністр з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Володимир Шандра подякував за мужність та попросив саперів працювати з максимальною обережністю. Він наголосив, що остаточно вирішити проблему ліквідації боєприпасів на базі біля Новобогданівки необхідно до травня нинішнього року. Адже з настанням спекотного періоду збільшується небезпека самопідривів пошкоджених снарядів і ракет.

Микола МАНЬКО.

ОДЕСА

Підрахували — здивувались. І почали присилати судових виконавців

Дисципліна одеситів в оплаті комунальних послуг поліпшилася. Платежі за користування теплом досягли 80 відсотків від нарахованих сум. Проте борги населення за використаний газ становлять 115 мільйонів гривень. Такі результати одержали тепловики після закінчення опалювального сезону, що фінішував три дні тому. Для боротьби зі злісними неплатниками ми постачальники тепла вдаються до допомоги судів. Нині судові виконавці почали описувати майно тих, хто не хоче платити за комунальні послуги. Серед майна, яке можна продати з аукціону, — телевізори, холодильники, пральні машини.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ВІННИЦЯ

Робітників не пустили на завод

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Незважаючи на це, власники заводу наполягають на своєму. «Тому обласна влада всіма засобами блокуватиме намагання поставити на коліна працююче підприємство», — додав керівник регіону.

— Я чув розмови, що робітники збираються перекрити вулицю Київську, я їх відмовляю від цього, але якщо ситуація загостриться, то їх ніхто не зупинить, — каже голова профкому заводу Петро Тютюнов.

Свій завод робітники підшипникового захищають від ліквідації з осені минулого року. На жаль, власники підприємства протягом цього часу так і не змінили думки про припинення виробництва. Мотиви — виробництво підшипників у Вінниці збиткове. Заводчани стверджують, що це не так. Вони готові на будь-які заходи з оптимізації структури підприємства, тільки б не зупиняли конвеєр і не «різали» на металобрухт обладнання.

Віктор СКРИПНИК.

Постраждалим дівчатам-заручницям потрібна психологічна реабілітація

Прокуратура проводить перевірку щодо правильності застосування табельної зброї під час знешкодження громадянина, який взяв у заручниці двох дівчаток у Донецьку. За фактом інциденту порушено кримінальну справу за статтею «Захоплення заручників», повідомили «Голосу України» у відділі зі зв'язків із громадськістю ГУ МВС України в Донецькій області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Названа стаття Кримінального кодексу передбачає, що такі дії, скоєні щодо неповнолітніх, караються позбавленням волі від семи до п'ятнадцяти років. Щоправда, головного фігуранта справи немає в живих.

Потерпілі дівчатка 12 та 14 років перебувають удома, зараз із ними працюють психологи. Поранений батько зловмисника госпіталізований. Тим часом стали відомі подробиці трагедії, яка сталася в одному зі «спальних» районів обласного центру. Увечері дільничні інспектори Кіровського району обходили будинки і роздавали мешканцям візитні картки із телефонами. Поблизу однієї із дев'ятиповерхівок по вулиці Терешкової вони помітили закривавленого пенсіонера, за яким гнався невідомий чоловік. Останній, побачивши міліціонерів, забіг назад у будинок, увійшов до квартири сусідів і, погрожуючи сокирою, змусив дівчаток, які мешкали там, піти з ним до його квартири.

«Він випив, почав чіплятися до батька: мовляв, давай гроші, — розповідає сусідка Ніна Павлова. — Зав'язався скандал. Він різонув йому ножем чи чимось там вухо. Батько, закривавлений і босий, вибіг. За ним — син. Там двоє хлопців стояли, не дали бити, викликали «швидку». Тоді той вернувся, вибив двері у сусідів по тамбуру. В квартирі були дідусь і двоє дітей». Сусіди кажуть, що бачили дітей на балконі: вони кликали на допомогу, але потім зникли в отворі дверей.

Якихось конкретних вимог до правоохоронців, які прибули на місце пригоди, «терорист» не висував, заявив журналістам начальник міськуправління міліції Віктор Дубовик. «Був крик, погрози, що він усіх знищить: і дівчаток, і всіх, хто зайде до квартири. Під час переговорів нам вдалося умовити злочинця випустити із квартири одну із сестер. Однак фігурант почав вимагати, щоб її повернули назад. Погрожував, що зараз уб'є і розчленує дівчинку, яка залишилася». Зловмисник (до речі, тричі судимий, в тому числі за вбивство) вигукував, що відрубуватиме дитині частини тіла і викидатиме їх. Перелякана дівчинка стала кричати і гукати на допомогу.

За уточненими даними, молодшу із дівчаток чоловік відправив за бинтом і вимагав, щоб вона негайно повернулася. У залишені відкритими двері зайшли міліціонери на чолі із начальником Кіровського райвідділу Володимиром Зіборовим. «Я побачив, що злочинець перебуває в дальній темній кімнаті, звідки лунали погрози, — пригадує начальник райвідділу. — Він тримав дитину за волосся, піднісши до голови сокиру. Я намагався з ним провести переговори, однак моїх слів він не почув. Він реально погрожував дитині, казав, що зараз почне відчленовувати фрагменти тіла дівчинки і викидатиме їх до передпокою». Оцінивши ситуацію і враховуючи реальну загрозу життю заручниці, начальник міліції вистрелив у нападника, завдавши йому чотирьох поранень, від яких той помер на місці. Дівчинка не постраждала.

Ліна КУЩ.

Троє арештантів порізали вени

За інформацією громадської правозахисної організації «Чернігівський центр прав людини», 14 квітня троє громадян, утримуваних у Чернігівському СІЗО, завдали собі порізів на тілі. У такий спосіб вони протестували проти умов утримання в цьому закладі. Арештантів було доставлено у травмпункт міської лікарні №2 для надання медичної допомоги. Як повідомив на прес-конференції керівник Чернігівського центру прав людини Олександр Підгорний, він отримав 23 заяви-скарги від затриманих про утримання в камерах з хворими на туберкульоз тощо. Правозахисники вимагають створити незалежну комісію для перевірки ситуації в СІЗО.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Махінація з векселем під назвою «склероз»

Луганські правоохоронці з'ясовують, яким чином до рук бізнесменів потрапив вексель, що належить державному вугільному підприємству.

До того ж за родом своєї діяльності бізнес-структура жодного відношення до вугільного виробництва не має. Проведена правоохоронцями робота допомогла розкрити велику махінацію. Як з'ясувалося, начальник відділу матеріально-технічного забезпечення одного з вугільних підприємств області на підставі договору передав як платіжний засіб вексель вартістю в 1 мільйон 694 тисячі гривень одному комунальному підприємству. В обмін шахта повинна була одержати від постачальника партію технологічного устаткування. Через певний час вексель держпідприємства незрозумілим чином опинився в розпорядженні приватної комерційної структури. У ході слідства розкрито махінацію з цінними паперами, що була побудована на нібито «безпам'ятності» і «непоінформованості» державних чиновників. Підсумком такого «склерозу» став акт зникнення з фінансового балансу вугільного підприємства більш як півторамільйонного векселя.

Алла АНТІПОВА.

Експонати докоряють батькам

У Рівненській обласній дитячій лікарні є музей, експонати якого — звичайні побутові предмети: шпильки, брошки, каблучки, корки, сережки, ручки... На виставкові стенди вони потрапили із внутрішніх органів дітей.

Такий музей створили для того, щоб застерегти батьків, які мали б пильнувати своїх дітей. Адже малеча, залишившись без нагляду, тягне до рота що тільки під руку потрапить.

— Найбільшу колекцію із раніше вилучених предметів становлять монети, — розповідає хірург-ендоскопіст Юрій Антощук. — В одної дитини вилучили відразу три монети. А ось у випадку із ручкою подивувало інше: як взагалі вона могла увійти в рот, а потім у шлунок. Ручку благополучно дістали — і вона зайняла своє місце на стенді поруч із сережками та брошками. Цих предметів, до речі, теж чимало в музеї, і часто ними батьки самі спричиняють біду, чіпляючи їх дітям як прикрасу.

Лікар радить батькам контролювати безпечність іграшок, особливо тих, що можна легко розібрати. Він розповів про випадок, коли до лікарні потрапила дитина, яка проковтнула свисток, — деталь китайського конструктора. Він застряг у бронхах, та так, що дитина, коли видихала повітря, видавала доволі голосний свист. Батьки не знали, що звук спричинено свистком, і не на жарт злякалися.

Лікарі-ендоскопісти обласної дитячої лікарні щороку роблять до сотні таких операцій, причому працюють на допотопному обладнанні, випущеному ще на початку сімдесятих років минулого століття. Вони сподіваються, що для закладу нарешті придбають новий сучасний бронхоскоп, тим паче, що коштує він порівняно недорого — 10—12 тисяч доларів.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: експонати цього незвичного музею.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

НАТО, Євро і труба — три проблеми для двох президентів

Президент України Віктор Ющенко вже вдруге впродовж останніх тридцяти днів відвідав Польщу. Якщо про конкретні результати попередньої зустрічі з його польським колегою Лехом Качинським (14 березня) практично нічого не говорилося, то останній візит, 14 квітня, був багатий на події.

Зокрема, президенти підписали Спільну декларацію щодо зміцнення співпраці між Україною та Республікою Польща у підготовці до фінальної частини чемпіонату Європи з футболу «Євро-2012». Також Лех Качинський запевнив, що Польща й надалі підтримуватиме вступ України до НАТО. Значну увагу під час переговорів було приділено співпраці в енергетичній сфері. У присутності президентів було підписано двосторонню угоду у справі компанії «Нова Сарматія», яка опікуватиметься добудовою нафтопроводу Одеса—Броди до Гданська. Угода є одним із кроків на шляху реалізації ідеї президентів про формування спільного «балтійсько-чорноморсько-каспійського транзитного простору енергетичної сировини». Крім того, Віктор Ющенко і Лех Качинський взяли участь у відкритті виставки «Україна світові. Скарби України з колекції ПЛАТАР», яка на три місяці стала експозицією Національного музею у Варшаві. Тут представлені понад 500 експонатів періоду трипільської культури, племен скіфів, кіммерійців, сарматів з приватних колекцій Сергія Платонова та Сергія Тарути.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Ті, хто не хоче служити в Косовому, — «хуторяни»

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

— Участь України в міжнародних місіях — нормальна справа для 46-мільйонної розвиненої країни. Ми повинні відчувати себе часткою цього глобалізованого світу і не бути «хуторянами», — зазначив міністр оборони України Юрій Єханурова під час урочистої зустрічі українських миротворців «УкрПолбату», які в рамках чергової ротації повернулися з Косово.

Він наполягає на збільшенні грошового забезпечення українських миротворців і поверненні їм статусу учасників бойових дій. За словами Єханурова, суттєвих змін у чисельності українських військових місій не передбачається.

Керівник військового відомства наголосив на збільшенні уваги до Збройних сил України з боку депутатського корпусу, на те, як одностайно проголосували народні депутати за так звані військові закони. Попри розуміння армійських проблем, досі болючою темою залишається фінансування. За словами Єханурова, професійна армія має конкретну ціну, конкретні кошти, які визначив Президент у своєму указі — 7,5 мільярда додаткового фінансування.

Ольга ВІТЕР.

Нічого, що могло б зашкодити суверенітету

Україна стривожена висловлюваннями деяких високопоставлених представників Росії, заявив глава МЗС України Володимир Огризко під час учорашньої зустрічі з главою зовнішньополітичного відомства РФ Сергієм Лавровим. «Сподіваюся, у ході сьогоднішньої зустрічі ми обговоримо ці висловлювання, а також подальший перебіг російсько-українського діалогу», — сказав В. Огризко.

Нагадаємо, що після саміту Ради Росія—НАТО в Бухаресті, що проходив у закритому для преси режимі, деякі ЗМІ стверджували, ніби президент Росії Володимир Путін у своєму виступі поставив під сумнів суверенітет України. Однак Сергій Лаврів запевнив Володимира Огризка, що російський президент у Бухаресті не говорив нічого, що могло б зашкодити суверенітету України, **передають РІА-Новини.**

Київ та Кишинів просять ЄС допомогти в демаркації кордону

Молдова та Україна попросили Європейський союз надати технічну та фінансову допомогу в демаркації кордону між двома державами. Листа до комісара ЄС із питань зовнішньої політики Хав'єра Солани та єврокомісара із зовнішніх зв'язків Беніти Ферреро-Вальднер саме із таким проханням підписали у Кишиневі міністри закордонних справ країн Володимир Огризко та Андрій Стратан.

Тема кордону стала однією з найважливіших під час візиту Володимира Огризка до Молдови. Адже йдеться про кілька сотень кілометрів центральної ділянки на межі двох держав, демаркацію котрих сторони планують завершити «протягом найближчих року-півтора». За словами міністра, під час зустрічей порушувалися питання придністровського врегулювання, використання спільної власності, енергетики тощо.

— Ми обговорили весь комплекс проблем двосторонніх відносин, щоб підготувати найближчим часом візит до Молдови Президента України Віктора Ющенка, — сказав під час прес-конференції Володимир Огризко.

Звичайно, однією з найочікуваніших тем зустрічі було й врегулювання придністровського конфлікту, адже Україна є одним із активних учасників переговорного процесу з цього питання. Володимир Огризко повідомив про те, що в Одесі цими днями проходять, хоча й поки що неформальні, переговори у форматі «5+2» (Молдова, Придністров'я, Україна, Росія, ОБСЄ, Євросоюз, США). «Ці зустрічі проходять на рівні послів», — повідомив посол України в Республіці Молдова Сергій Пирожков, котрий висловив сподівання, що офіційний формат переговорів відновиться вже після проведення консультацій на українській території. Саме Сергій Пирожков представляє українську сторону під час неофіційної зустрічі в Одесі.

Володимир Огризко заявив, що перша та найголовніша мета придністровського врегулювання — відновити діалог між Молдовою та Придністров'ям. «Зараз на столі переговорів є кілька пропозицій. Наважливіша з них — це «план врегулювання Ющенка», крім того, є його кілька інтерпретацій», — повідомив міністр, котрий додав, що головне тут «зберегти територіальну цілісність та незалежність Молдови».

Нагадаємо, що минулої п'ятниці відбулася перша за сім років зустріч лідерів Молдови і Придністров'я Володимира Вороніна та Ігоря Смірнова. Президент Воронін поінформував Володимира Огризка про поновлення політичного діалогу між Тирасполем і Кишиневом, а також зняття обмеження на рух високопосадовців двох сторін території Республіки Молдова і Придністров'я.

— Ми завжди пам'ятатимемо роль України в питанні придністровського врегулювання. Це — історична роль, — додав Володимир Воронін.

Під час свого візиту міністр закордонних справ не оминув і трагічне питання аварії літака, котрий минулої п'ятниці розбився в аеропорту Кишинева. Нагадаємо, що там загинуло восьмеро людей, четверо з яких — українці. Уряд Молдови пообіцяв надати матеріальну допомогу сім'ям загиблих. Про це повідомила прем'єр-міністр країни Зінаїда Гречана на зустрічі з Володимиром Огризком.

Анна БОЙКО.

Київ—Кишинів—Київ.

P. S. **Крім того, Володимир Огризко та Андрій Стратан підписали угоду про співробітництво у забезпеченні прав осіб, які належать до національних меншин. Адже у РМ проживає близько 440 тисяч українців, котрі, однак, мають можливість вивчати українську мову та літературу лише в 55 навчальних закладах, і тільки у трьох школах предмети викладаються українською. Крім того, міністр зустрівся з представниками нашої громади, вручив їм почесні грамоти МЗС і передав комплект української художньої літератури в аудіо- і друкованій версіях.**

ФОТОФАКТ

Київські чиновники провезли журналістів до станції метро «Львівська брама», відкриття якої планують лише на 2012 рік.

На знімку: начальник архітектурно-планового відділу «Укрметротунельпроекту» Валерій Гнєвишев демонструє план нової станції.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Віденський бал тепер буде і в Луганську

У Російському драмтеатрі вперше в історії міста відбудеться Віденський бал. У його підготовці та проведенні візьмуть участь посольство Австрії в Україні, Австрійський культурний форум, посольство України в Австрії, мерія міста Відня, місцева влада. На балу, що відбудеться у вересні, буде дотримано всіх його кращих традицій — виходитимуть дебютанти, пролунають відомі арії з віденських оперет, танцювальна музика, джазові композиції. У ньому візьмуть участь танцмейстер Віденської фольксопери Гаральд Баллух, диригенти Курт Шмід і Олександр Плахотнюк. Віденський бал буде благодійним, виручені кошти підуть на підтримку дитячих будинків регіону.

Алла АНТІПОВА.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Можемо не отримати ПДЧ і в грудні?

Представники НАТО не виключають, що оцінка прогресу України, яку міністри закордонних справ країн-членів НАТО дадуть їй у грудні, буде не остаточною і надання Україні ПДЧ може бути відкладене. Це стало зрозуміло в результаті неформальної зустрічі представників українських громадських організацій і журналістів зі співробітниками дипломатичного корпусу НАТО, що відбулася у Брюсселі. Вона була присвячена результатам останнього саміту НАТО в Бухаресті та перспективам подальшого співробітництва України й альянсу.

РОСІЯ

Путіну створили робоче місце

На з'їзді «Єдиної Росії» лідер партії Борис Гризлов запропонував Путіну посаду голови партії. «Єдинороси» одноголосно прийняли поправки до статуту, розділивши керівництво між головою партії і головою вищої ради, пишуть російські «Ведомости». Остання посада збережеться за Гризловим. Вступати до лав «єдиноросів» Путіну необов'язково — за статутом головою партії може бути безпартійний. Обидва голови обираються на чотири роки. Путін зможе прийняти пропозицію «єдиноросів» і стати головою сьомого травня після інавгурації нового президента Дмитра Медведєва.

ФРАНЦІЯ

Закликали до продовольчої безпеки

Франція закликає країни Європейського союзу виступити з глобальною ініціативою щодо продовольчої безпеки після спалахів насильства, пов'язаних зі зростанням цін на основні продукти харчування, повідомляє Бі-Бі-Сі. Міністр сільського господарства Франції Мішель Барньє заявив, що Європа не може залишатися осторонь, надавши вирішення проблеми вільному ринку. Одночасно спеціальний доповідач ООН Жан Зіглер звинуватив ЄС у знищенні сільського господарства в Африці. Він назвав виробництво біопалива, найважливішу частину планів ЄС у боротьбі із зміною клімату, злочином проти людства.

НІМЕЧЧИНА

78-річний Гельмут Коль одружиться

Колишній федеральний канцлер ФРН найближчим часом має намір одружитися. Його 43-річна обраниця Майка Ріхтер нині працює у міністерстві економіки ФРН. Зі своєю майбутньою дружиною політик познайомився через три роки після трагічної загибелі 2001 року його дружини Ханнелоре. Останні роки Гельмут Коль та Майка Ріхтер нерозлучні. Вона супроводжувала його під час багатьох зустрічей з високопосадовцями різних країн. Подругу Коль давно ввів також до кола своїх рідних і близьких, найперше двох дорослих синів від шлюбу з Ханнелоре. А тепер ще й офіційне весілля.

Енергетичні ресурси як інструмент геополітики

СТРАТЕГІЯ КРЕМЛЯ

Після ухвалення у 2003 році «Енергетичної стратегії Росії на період до 2020 року» Москва взяла курс на створення «енергетичної» держави — тобто на використання енергетичних ресурсів як основного інструменту посилення своєї геополітичної могутності. Також цей документ декларує обов'язкову участь Росії у виробленні світової енергетичної стратегії. Задля цього РФ планує встановити контроль над газовими та нафтовими трубопроводами в сусідніх країнах, щоб мати змогу диктувати ціни на енергоносії. І на сьогодні Росії це значною мірою вдалося: під контролем «Газпрому» опинилися трубопроводи в Центральній Азії, Вірменії, Молдові, країнах Балтії та, навіть, Фінляндії. А на пострадянському просторі лише Україна, Грузія та Азербайджан зберегли контроль над своїми газотранспортними системами. Відповіді на енергетичні виклики нашій державі шукатимемо під час розмови з народним депутатом третього скликання, членом Міжнародного енергетичного клубу Іваном ДІЯКОМ **(на знімку).**

— Насамперед зауважу, що енергетична безпека України внаслідок своєї цілковитої прив'язки до російського ринку тільки опосередковано залежить від стану справ на світовому ринку енергоносіїв. Саме це й дозволяє Кремлю реалізовувати базовану на «Енергетичній стратегії Росії на період до 2020 року» наступальну енергетичну політику, мета якої — створення «енергетичної імперії» як інструменту посилення своєї геополітичної могутності. І вже сьогодні, окрім встановлення контролю над трубопроводами перелічених вище країн, Москві також вдалося змусити Білорусь підписати угоду про продаж «Газпрому» 50 відсотків акцій компанії «Бєлтрансгаз» в обмін на газ за ціною 100 доларів за 1 тисячу кубометрів на 2007 рік.

Проте в першому кварталі 2008 року ціна газу становила вже 119 доларів за 1 тисячу кубометрів. В обмін на менші ціни «Газпром» протягом трьох років викуповуватиме щорічно по 12,5 відсотка акцій «Бєлтрансгазу», але вже у 2011 році Мінськ почне купувати газ за звичайними європейськими цінами. Натомість «Газпром» на цей час вступить у право власності й корпоративного управління «Бєлтрансгазом».

— Тобто стосовно країн колишнього радянського блоку «Газпром» продовжує діяти за відпрацьованою схемою: спочатку оголошує про підвищення ціни на газ, а згодом пропонує тій чи тій країні в обмін на її газотранспортну систему зберегти ціни на прийнятному рівні, щоправда, діють ці поступки лише до заволодіння трубопроводами. Водночас Москва не полишає спроб закріпитися в країнах старої Європи. Які методи застосовуються там?

— Звичайно, Кремль розуміє, що західні країни не віддадуть під його контроль свої ГТС, тому частиною енергетичної стратегії Росії є плани через структури, підконтрольні «Газпрому», проникнути в енергогенеруючі та енергорозподільчі компанії європейських країн.

Наступним кроком «Газпрому» має стати встановлення контролю над ГТС західних країн. Зокрема, у 2007 році президент Росії В. Путін під час зустрічі в Сочі з канцлером Німеччини А. Меркель заявив, що «Росія найактивніше розвиватиме транспортну мережу, щоб мати нагоду напряму доставляти сировину споживачам». Щоправда, його пропозиція не знайшла підтримки в ЄС, а Німеччина та Франція вирішили створити власний енергетичний альянс без участі Росії. Тобто, розуміючи можливу небезпеку, ЄС перешкоджає проникненню російського капіталу до енергетичних підприємств Європи. А в грудні 2006 року, з огляду на російську експансію на європейський енергоринок, на рівні НАТО навіть було створено окремі структури, які забезпечуватимуть енергобезпеку європейських країн — членів альянсу, тобто держав Західної та Центральної Європи.

Російська Федерація, у свою чергу, не ратифікує Європейську енергетичну хартію (1991 рік), яка передбачає вільний комерційний транзит енергоносіїв через територію третіх країн. Таким чином «Газпром» робить ставку на власні фінансові ресурси, що дає йому можливість зберігати неподільну монополію на видобуток та поставки енергоносіїв до Європи.

Саме з огляду на це Росія протягом усіх 16 років нашої незалежності не приховувала намірів заволодіти українською газотранспортною системою та підземними сховищами газу. І, на відміну від країн ЄС, «Газпрому» майже вдалося реалізувати на українському ринку стратегію встановлення контролю над енергогенеруючими та енергорозподільними компаніями та наблизитися до мети отримати контроль над газотранспортною системою України.

Труба — країні, труба — народу!

«Росукренерго» та «Укргазенерго» — інструменти приватизації ГТС України на користь «Газпрому»

— Але ж Верховна Рада ухвалила чітке і недвозначне рішення про неможливість приватизації вітчизняної газотранспортної системи. Як «Газпром» планував установити свій контроль?

— Провідниками відповідної російської енергетичної політики стали компанії-посередники «Росукренерго» та «Укргазенерго». Згадаймо, що уряд України під значним політико-економічним тиском — скороченням 1 та 2 січня 2006 року на чверть обсягів постачання газу — погодився з пропозиціями «Газпрому» стосовно нових умов поставок газу в оплату наданих транзитних послуг. Причому тоді російська сторона не тільки припинила постачання власного газу, а й відсікла постачання туркменського. За задумом Москви, болюча енергетична криза посеред майже арктичних морозів у січні 2006 року повинна була змусити Україну поступитися своїм суверенітетом, тобто допустити на внутрішньоукраїнський ринок «Росукренерго» та «Укргазенерго» або купувати газ по 230 доларів за тисячу кубометрів.

Як наслідок, 4 січня 2006 року в Москві було підписано угоду між ВАТ «Газпром», НАК «Нафтогаз України» та компанією «Росукренерго АГ» (Швейцарія), яка фактично закріпила капітуляцію України на умовах «Газпрому». Адже якщо раніше «Росукренерго» вирішувало виключно питання транзиту середньоазійського газу та передавало його на російсько-українському кордоні «Нафтогазу України», то відповідно до угоди ця компанія стала єдиним постачальником газу. Крім того, відповідно до угоди, «Росукренерго» та «Нафтогаз України» створили спільне підприємство ЗАТ «Укргазенерго», яке отримало право продавати газ на внутрішньому ринку України.

У такий спосіб росіяни отримували доступ до прибутків від торгівлі газом в Україні без будь-яких соціальних зобов'язань перед українським народом. Фактично «Росукренерго» через «Укргазенерго» захопило ринок газу всіх промислових підприємств України, тобто сформувався монопольний власник газового ринку, який за своїм бажанням може від'єднати від газопостачання українські промислові підприємства. Зокрема, на сьогодні «Росукренерго» володіє 14 облгазами, а це означає, що компанія увійшла до нашої країни повноцінним господарем, знищуючи «Нафтогаз України». Бо найбільший ринок природного газу ми власноруч передали російській структурі, а державна структура «Нафтогаз України» втратила свою монополію та прямувала до банкрутства. Все це має негативні наслідки для енергобезпеки держави й економіки в цілому.

Водночас Україна зазнає колосальних фінансових втрат через збереження низьких ставок на транзит російського газу до країн ЄС при щорічному збільшенні «газових» цін з боку Росії. Фактично росіяни оплачують транзитні послуги України бартером, оскільки в угодах закріплювалась «умовна» ціна на газ та тарифи на транзит, які є тільки мірилом цього бартерного обміну.

«Нафтогаз України» забезпечував транзит російського газу в ЄС за найнижчими в Європі тарифами, а «Газпром» спирався на ці ціни та тарифи, поставляючи Україні в обмін за надані послуги природний газ. Згідно з угодою між «Газпромом» та «Нафтогазом» ставка за транзит була 1,75 долара за 1 тисячу кубометрів на 100 кілометрів відстані при ціні на газ у розмірі 80 доларів за 1 тисячу кубометрів. Надалі цифри змінювалися: транзитна ставка була встановлена у розмірі 1,09 долара, а ціна на газ — 50 доларів за тисячу кубометрів. З 4 січня 2006 року тариф на транзит становив 1,6 долара при ціні на газ — 95 доларів. З цього моменту «Нафтогаз України» почав втрачати прибуток від транзиту, тобто Україна стала недоотримувати російський газ у рахунок оплати своїх послуг саме на таку суму. Динаміку втрат України дуже добре ілюструє графічний **малюнок № 1.**

Нова угода, укладена між «Газпромом» та НАК «Нафтогаз України» на 2007 рік, передбачала ціну на транзит 1,6 долара за 1 тисячу кубометрів на 100 кілометрів відстані при ціні на газ у 130 доларів за 1 тисячу кубометрів. На 2008 рік угода передбачає ставку транзиту 1,7 долара за 1 тисячу кубометрів на 100 кілометрів відстані при ціні на газ 179,5 долара за 1 тисячу кубометрів.

— Тобто втрата «Нафтогазом України» ринку промислових споживачів та скорочення надходжень від транзиту призвели до того, що компанія, по суті, втрачає фінансове підгрунтя? Які кроки необхідно здійснити для її оздоровлення?

— Попередні розрахунки діяльності НАК «Нафтогаз України» на 2008 рік свідчать, що підвищення ціни імпортного природного газу до 179,5 долара за тисячу кубометрів та збереження для населення і бюджетних підприємств нинішніх пільгових цін на газ призведуть до виникнення дефіциту грошових коштів на суму понад 11 мільярдів гривень. Тому, зважаючи на стратегічне значення підприємства для економіки та безпеки держави, при доопрацюванні в I кварталі нинішнього року змін до держбюджету на 2008 рік необхідно врахувати низку положень, які дозволили б забезпечити умови для безперебійного постачання природного газу в Україну та транзиту російського газу до країн Європи, а також для здійснення необхідних капіталовкладень у видобуток вуглеводнів, розвідку нових родовищ та фінансування першочергових програм з реконструкції і модернізації нафто- та газотранспортних систем України.

Крім того, потрібно знизити податкове навантаження на «Нафтогаз України», яке збільшується з кожним роком: якщо в 2004 році воно становило 4,154 мільярда гривень, то в 2006 році вже сягало 9,705 мільярда гривень. А держбюджет на 2008 рік передбачає збільшення ще на 2 мільярди гривень, порівняно з 2007 роком. Вважаю, що цей непосильний податковий тягар також веде НАК «Нафтогаз України» до банкрутства.

Фатальна газозалежність

Обхідні газопроводи загрожують Україні втратою значних обсягів транзиту газу

— Ще одна небезпека — спорудження Росією низки обхідних газопроводів та блокування прямого виходу України до середньоазійського газу.

— На жаль, сьогодні немає інших джерел постачання газу до України, окрім Росії та країн Середньої Азії (Туркменістану, Казахстану й Узбекистану). До того ж Україна практично втратила можливості для підписання прямих договорів про поставки туркменського газу, оскільки довгостроковий договір з Туркменістаном припинив свою дію в 2006 році, а передвиборчі баталії ускладнили роботу з укладення нового договору, бо на державному рівні цим практично ніхто не займався. Крім того, переговори з Туркменістаном ускладнювалися наявністю боргів за спожитий раніше газ. Як наслідок, з цього скористалася Росія, яка в межах свого договору з Туркменістаном на термін до 2028 року викупила і той обсяг газу, на який претендувала Україна. «Газпром» також узяв в управління газопроводи системи «Середня Азія—Центр». Паралельно Росія підписала угоди з Туркменістаном, Казахстаном та Узбекистаном стосовно будівництва Прикаспійського газопроводу, що дозволить значно збільшити поставки середньоазійського газу до Росії.

— Це означає, що Росія прагне встановити повний контроль над газовими ресурсами цих країн?

— Ні для кого не секрет, що нині, через затримки із введенням в експлуатацію нових родовищ (Бованенківського на Ямалі та Штокманівського на арктичному шельфі), Росія не має достатніх обсягів газу власного видобутку. А традиційні регіони видобутку газу на півночі Західного Сибіру (Медвеже, Заполярне, Уренгойське та ін.) перебувають на стадії скорочення видобутку, тож їх запаси значною мірою вичерпані.

Однак, незважаючи на це, Росія продовжує цілеспрямовану роботу з будівництва обхідних газопроводів, які мають мінімізувати її залежність від транзиту газу українською територією. Перший такий обхідний газопровід Росія побудувала через території Білорусі й Польщі до Німеччини. Сьогодні будується так звана Північноєвропейська газова магістраль. Цей альтернативний для України газопровід довжиною 1200 кілометрів та потужністю 19,7 мільярда кубометрів газу на рік з'єднає російський Виборг з німецьким Грайфсвальдом. Згідно з берлінською заявою Путіна від 8 вересня 2005 року, існує можливість будівництва до 2011 року другої нитки цього газопроводу, після чого його загальна потужність може сягнути 50 мільярдів кубометрів газу на рік. Крім того, Росія веде інтенсивну роботу з будівництва газопроводу «Південний потік» від села Берегове (Росія) до Варни (Болгарія) — довжина його морської дільниці становить 900 кілометрів, а проектна потужність — 30 мільярдів кубометрів на рік.

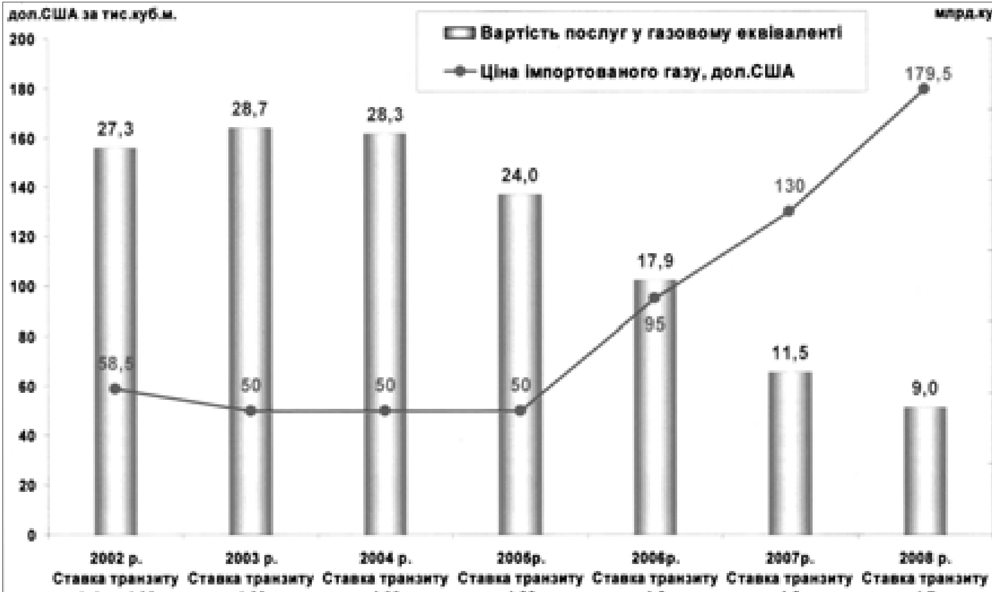
Паралельно Росія постійно заявляє про неспроможність України розрахуватися за спожитий газ та звинувачує її у несанкціонованих відборах російського газу, який передбачався для експорту в ЄС. Росіяни навмисно залякують Європу, щоб створити Україні імідж ненадійного партнера по транзиту російського газу, який у будь-який час, — приміром, узимку, — може зірвати заплановані газові поставки. При цьому зовсім не береться до уваги, що Росія протягом останніх 16 років цілковито не мала підстав для таких звинувачень.

— Але ж ця багаторічна антиукраїнська кампанія таки схилила деякі західноєвропейські країни до підтримки російських проектів газопроводів.

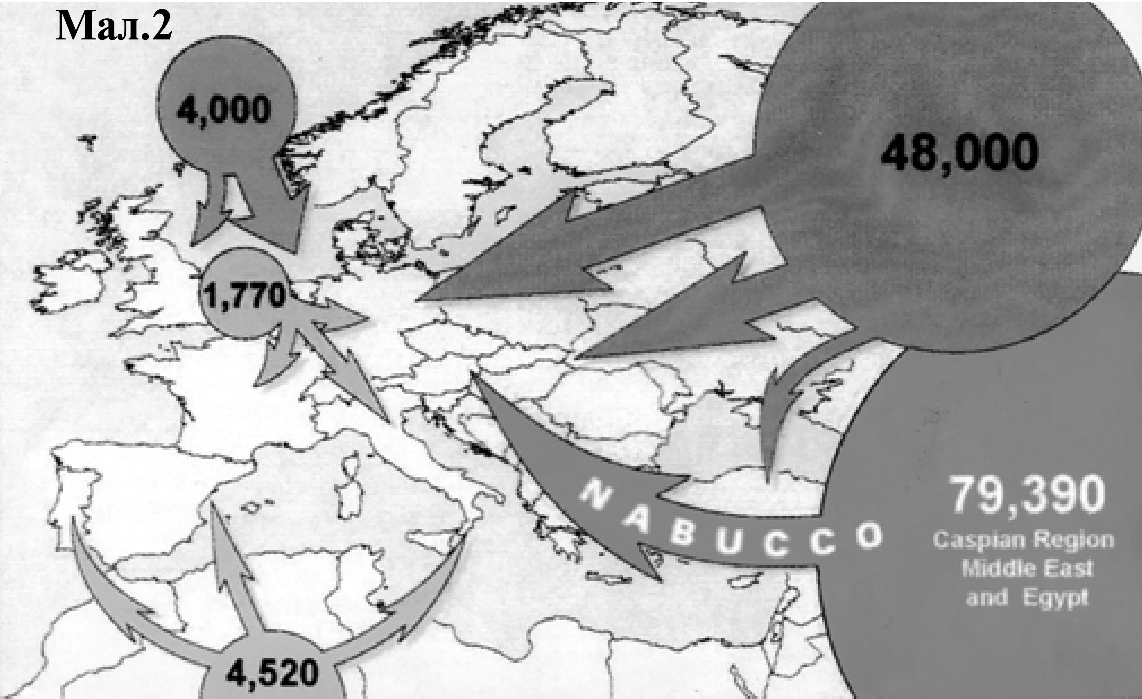
— Зверну увагу на ще одну мету, на якій не акцентується увага: нові проекти покликані перекрити можливість будівництва альтернативних російським шляхів надходження природного газу, зокрема середньоазійського, в ЄС та в Україну.

Поки що альтернативи українській ГТС немає, бо через Україну до Європи сьогодні прокачується до 70 відсотків російського газу, але із введенням нових газопровідних потужностей в обхід України можуть виникнути проблеми із завантаженням української ГТС. Тим паче що російські політики неодноразово наголошували на стратегічній зацікавленості Росії в будівництві альтернативних маршрутів і в зменшенні ролі України в транспортуванні російського газу до споживачів Європи і Туреччини.

Такий стан справ спонукає до реалізації комплексу заходів, спрямованих на відвернення можливої енергетичної кризи, мінімізацію впливів Росії, створення надійного базису для стабільної роботи вітчизняного ПЕКу та його поступального розвитку. Комплекс заходів має охоплювати кілька напрямів: по-перше, це впорядкування внутрішнього ринку газу та стимулювання роботи вітчизняної газової промисловості, по-друге, впорядкування відносин з наявними постачальниками енергоносіїв, максимальна конкретизація обов'язків сторін і, по-третє, довгострокова диверсифікація джерел постачання енергоносіїв до України.

Мал.1

Східний вектор з європейським акцентом

Потрібно приєднатися до газопроводу «Набукко» та ініціювати будівництво «Білого потоку»

— Про необхідність диверсифікації газопостачання в Україну говориться вже багато років, але похвалитися, на жаль, поки що нема чим.

— Єдиним альтернативним Росії джерелом постачання газу в Україну може стати газопровід «Набукко» **(див. мал. 2),** однак поки що приєднання нашої держави до цього проекту залишається на рівні декларацій про наміри та переговорів. Не в останню чергу цьому сприяє позиція Росії, яка в міру сил гальмує участь України в цьому проекті, оскільки добре розуміє, що найбільшим конкурентом на газовому ринку в Європі може стати Каспійський регіон і Близький Схід. Бо, за висновками експертів, Росія володіє 48 трильйонами кубометрів прогнозованих запасів газу, а Близький Схід і Каспійський регіон — 79,390 трильйона кубометрів **(див. мал. 2).**

Отже, якщо газопровід «Набукко», а також газопровід «Білий потік», про необхідність будівництва якого заявила прем'єр Ю. Тимошенко, будуть введені в експлуатацію, вони стануть альтернативним Росії джерелом постачання газу в Європу. До того ж транспортування по газопроводу «Білий потік» буде набагато дешевшим, ніж російським «Південний потік».

За підрахунками, морський відрізок газопроводу «Супса-Феодосія» (Білий потік), як мінімум в півтора раза коротший, ніж відрізок «Новоросійськ-Бургас» (Південний потік). Тому конкуренцію газопроводу «Набукко» та «Білому потоку» становить тільки Росія, яка давно б'ється над питанням, як не допустити спорудження альтернативних газопроводів у Європу. Першим таким альтернативним «Набукко» газопроводом був «Блакитний потік», споруджений попри те, що Україна повністю забезпечувала транзит російського газу на Балкани і в Туреччину. До речі, він і досі не використовується на повну потужність.

Стосовно газопроводу «Набукко», то консорціум з його будівництва створили європейські компанії (австрійська OMV, угорська MOL, румунська Transgaz, болгарська Bulgargaz і турецька Botas). У січні 2008 року консорціум призначив британську компанію Penpen технічним координатором проекту. Газопровід «Набукко», пропускна спроможність якого становить 31 мільярд кубометрів на рік, має запрацювати в 2011 році. Але Росія, не зумівши заблокувати реалізацію проекту «Набукко», веде переговори з європейськими державами про прискорення реалізації «Південного потоку». І якщо ми лише декларуємо свої наміри взяти участь у будівництві «Набукко», то Росія вже підписала угоди з Болгарією і Сербією стосовно їх участі в своєму проекті.

Також проведено переговори з Австрією про купівлю «Газпромом» 50 відсотків компанії OMV Gasinternational, яка по суті є володарем центральноєвропейського енергетичного вузла — системи газопроводів з підземними сховищами — в Баумгартені. Ця система австрійських газопроводів забезпечує інтеграцію існуючої європейської ГТС і також має слугувати вхідними воротами для газопроводу «Набукко». Тобто, беручи під свій контроль ці «газові ворота», Росія намагатиметься скоріше приєднати саме до цього енергетичного вузла свій «Південний потік», обійшовши у такий спосіб «Набукко».

А під час візиту в Белград колишнього першого віце-прем'єра Росії Д. Медвєдєва було підписано Угоду про співпрацю між «Газпромом» і «Сербіягаз» з реалізації проекту будівництва газопроводу для транзиту природного газу через територію Сербії. Ця угода, зокрема, передбачає продаж «Газпрому» контрольного пакета акцій (51%) національної нафтогазової компанії Naftua industria Srbije, прокладання відрізка газопроводу «Південний потік», довжиною 400 км, через територію Сербії та завершення будівництва підземного сховища газу «Банатски-Двор».

З огляду на ситуацію, що склалася стосовно альтернативних від російського шляхів надходження газу в Україну і Європу, найбільш перспективним і вигідним є проект «Білий потік», який може виконувати роль самостійного газопроводу. Саме тому ми повинні зацікавити в перспективах такого газопроводу як країни Каспійського басейну і Центральної Азії, так і країни Європи. Він може пролягти через води Каспію, територіями Азербайджану та Грузії до порту Супса, а потім через Чорне море — у Феодосію. Приєднання «Білого потоку» до української ГТС повністю забезпечить транзит газу до Європи.

— Цілком очевидно, що Росія не спостерігатиме за «альтернативними зусиллями» України в газовій сфері склавши руки.

— А вона й не сидить склавши руки і весь час протидіє появі незалежного від Росії джерела постачання газу в Європу. Наприклад, 3 лютого 2006 року, під час візиту до Туреччини голова правління ВАТ «Газпром» О. Міллер фактично запропонував цій країні вигідні умови, які б дозволили Росії приєднатися до «Набукко» як джерела газу, замінивши Іран. Йдеться до приєднання до цього проекту російського «Блакитного потоку». Стратегічною метою Росії в цьому випадку є недопущення можливості постачання іранського газу до європейських споживачів в обхід Росії або без участі «Газпрому».

Те саме стосується можливості перспективного постачання до «Набукко» газу з Єгипту, адже ще в березні 2005 року О. Міллер провів переговори з єгипетською національною газовою компанією стосовно можливості уникнення конкуренції між російською та єгипетською сторонами на ринку ЄС після прокладання єгипетського газопроводу до Туреччини і далі до країн Східної Європи. Тоді ж Міллер запропонував Єгипту сумісно реалізувати проект трансарабського газопроводу.

Краще пізно, ніж ніколи

План дій на державному рівні

— Сьогодні «газове питання» є чи не найбільш обговорюваним в українському суспільстві, проте досі не існує єдності думок з приводу шляхів його вирішення. Як ви вважаєте, чи вдасться найближчим часом сформувати консолідовану позицію усіх політичних сил стосовно енергетичної політики держави?

— На мій погляд, нині всі політичні сили розуміють, що без енергетичної безпеки не може бути мови про розвиток і добробут країни та кожного громадянина. Отже, маємо, нарешті, здобути для України цю безпеку. Для цього насамперед потрібно покласти край діяльності на українському ринку таких компаній як «Росукренерго» та «Укргазенерго», які «Газпром» використовує як основний інструмент для встановлення свого контролю над газотранспортною і газорозподільною системами України. І робити це потрібно вже зараз, щоб припинити грабунок України.

До честі Верховної Ради, 6 лютого 2007 року вона, розуміючи, що Україну штучно ведуть до пастки, платою за вихід з котрої буде втрата державного контролю над нашими газопроводами, хвалила виняткова важливі зміни до закону «Про трубопровідний транспорт», якими заборонила будь-який спосіб відчуження ГТС України. Ці зміни підтримали 430 народних депутатів із 439 зареєстрованих, тобто питання енергобезпеки є таким важливим, що жодна з парламентських фракцій не наважилася виступити «проти». За умови такого єднання сил Україна, поза сумнівами, вистоїть навіть у кільці енергетичних і будь-яких інших фронтів.

А сьогодні на міждержавному рівні маємо вирішити питання стосовно остаточного усунення посередників з постачання природного газу Україні й підписати довгострокові прямі договори на закупівлю газу і транзиту російського газу між ВАТ «Газпром» та НАК «Нафтогаз України», а для підготовки альтернативних шляхів надходження природного газу до України потрібно здійснити переговори з країнами Середньої Азії (Узбекистан, Казахстан, Туркменістан) та іншими країнами про можливість прямої закупки природного газу. Паралельно потрібно вести роботу з країнами Західної Європи і постачальниками середньоазійського та близькосхідного природного газу стосовно будівництва газопроводів «Білий потік», Прикаспійського газопроводу та газопроводу «Набукко».

У цьому ж контексті варто розглянути варіанти можливої участі «Нафтогазу України» в розробці й облаштуванні нових нафтогазових родовищ у країнах Середньої Азії і Близького Сходу. Також для української сторони принципово важливо повернутися до двосторонніх українсько-російських міждержавних переговорів, котрі повинні визначити, які обсяги газу будуть транспортуватися через Україну після 2013 року, оскільки до цього часу мають бути введені альтернативні для України російські газопроводи «Північний» та «Південний» потоки, а тим часом розробка нових великих родовищ в Росії істотно затягується.

Саме за умови комплексного підходу до проблеми нам вдасться здобути для України енергетичну безпеку.

Розмовляв
Сергій ЛАВРЕНЮК.

Хто проти Америки з... Росією?

ПАРАДОКС

Тим, хто «гостинно вітав» приїзд американського президента до Києва волянням «Янкі, гоу хоум» і дер собі горло вокалом на антинатовських мітингах — заради збереження «віковічної дружби з братнім російським народом», на всяк випадок нагадаю про подальший маршрут Джорджа Буша. Подався він, попри «поради», не «додому», а до тієї країни, котра, знову ж таки «заради глибокого почуття» до українців, готова застосувати проти них весь арсенал впливу — до військового включно, аби натовські чоботи з черевиками дядька Сема не терли підошов об територію, з дурного розуму «подаровану» Москвою якійсь напівдержаві (що, як відомо, в перекладі з Путінського офіціозу означає Україні).

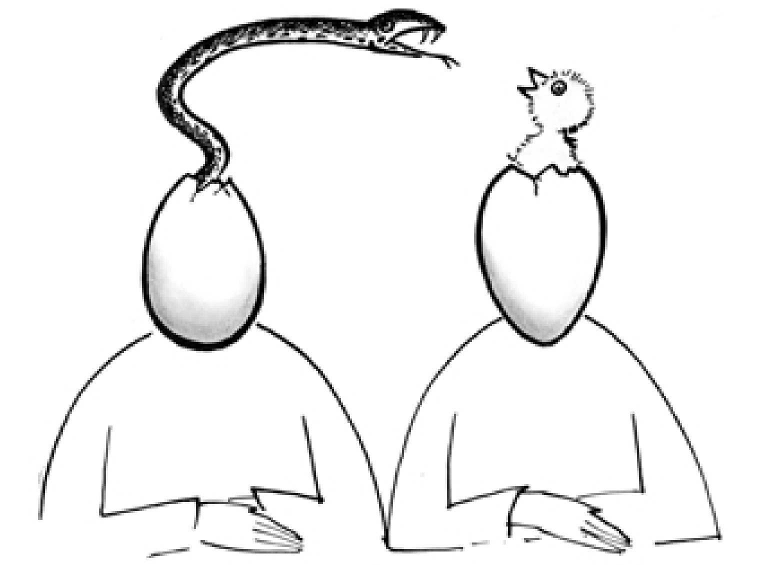
Візит Буша до Росії і підписання в сочинській резиденції президента РФ «Декларації про стратегічні рамки російсько-американських відносин» відбувалися, як кажуть дипломати, в дружній і теплій обстановці. Її не зіпсували ні афроамериканські снайпери, що, за визначенням, мали цілитися в рухливі «мішені» на балконах російського міста Сочі, ні зібрані за суворою партійною рознарядкою «антиянківські» мітинги, ні плакати з безглуздими погрозами й інтернаціональними взірцями ненормативної лексики. Мало того: російські поп-зірки спокійно знехтували підзаробленням на тематичних концертах завжди не зайвої валютки, щоправда, і такої можливості в них не було. Ні Зюганов, ні Жириновський, ні тим паче Путін з Медведєвим не мобілізовували Аллу Пугачову, Філіппа Кіркорова чи Миколу Баскова на лірічне оформлення протестів. Це в нас Софію Ротару виставили як головний антинатовський щит у Донецьку, співачка, поза сумнівом, глибокий спец доктрини Альянсу. І Максим Галкін не ганьбився веденням політичних концертів, на відміну від Ольги Сумської, чия нерозбірливість перевершила навіть славу «тусовщиці». «Роксолана» в дуплеті з «солістом естради» Михайлом Добкіним на агітзаході в Харкові — такого видовища турецький султан точно не зніс би. Полетіла б голова улюбленої султанші у води Босфору, як качан капусти...

Тим часом текст згаданої декларації перекреслює всі потуги доморощених «американонатознавців». Доки тут, у нас, на мітингах і в теледебатах і, що найважливіше, на офіційних партійних сайтах представники опозиції та маргінесу роз'яснювали «обдуреному» народу суть американського імперіалізму, котрий є «ідейним натхненником втягування України в НАТО», в Росії абсолютно не заперечували проти зміни стратегії часів «холодної війни», коли «те, що було добре для Росії, було погано для Америки», і навпаки». «Ми сповнені рішучості, — сказано далі в декларації, — працювати разом, а також з іншими державами, для розв'язання завдань, пов'язаних з глобальними викликами XXI століття, переводячи російсько-американські відносини зі стану стратегічного суперництва у стратегічне партнерство...» Питається, проти чого і кого тут у нас співали-танцювали-протестували? Проти стратегічного партнера Росії, проти її рішучих зусиль працювати разом з іншими державами? Недобре виходить: а як же відданість ідеям споконвічної дружби, де політична далекоглядність? Кричали «гоу хоум», а доволалися в результаті до «пошли вы...».

І це ще не все. Доки тут особливо екзальтовані особи бігали молитися за процвітання Німеччини і Франції, які призачинили Україні двері до ПДЧ, російські лідери не забули погомоніти з партнером Бушем про... Альянс. Ні, вони не кляли його на всі заставки від неосяжної російської душі, а запевнили, що й надалі ще тісніше співпрацюватимуть на рівні Ради Росія—НАТО. Як вам ці плани, панове? Де фанфари протесту? Чому тіньові міністри не погрожують анексувати Кубань, закидати російську територію якщо не ракетами, то камінням, якщо не територію, то хоча б потяг «Суми—Москва»?

...Росія обставила нас не в Бухаресті, як це комусь видається. Вона перемогла у себе вдома — зокрема, цивілізованою зустріччю Джорджа Буша. Її другоешелонні політики й співаки на кшталт Газманова (який смак у тих, хто замовляв музику, така й сама музика) ганьбили не свою батьківщину — нашу. Ще гірше, що ганьбили її ті українці, для який бажання «показати себе» завжди переважає над умінням «подивитися на інших». У даному разі хоча б на Росію. Раптом колись знадобиться досвід гідності...

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Вітчизняні олійно–жирові підприємства опинилися на межі зупинки через обмеження експорту соняшникової олії — про це у листах до Президента Віктора Ющенка та прем'єра Юлії Тимошенко попереджає асоціація «Укроліяпром»

З ПОШТИ

На дядьківських подвір'ях виростають купи гною, а на молоці збагачуються зовсім інші люди

Звертаються до вас власники худоби села Бузького Новоодеського району Миколаївської області, але можна сказати, що майже всієї України. Ми є здавачами молока від своїх корів новоодеській «Дружбі» та миколаївському «Лакталісу». На тлі загального подорожчання всіх продуктів харчування закупівельна ціна молока ще кілька місяців тому була 1 грн. 80 коп. за літр. Хоч вона значно занижена, її постійно зменшують. Так, до 15 березня платили 1,70 грн., а потім — взагалі 1,60 грн. Молоко береться без договорів, без жодних зобов'язань — диктують тую ціну, яка вигідна підприємствам. Шкода збуватись власної худоби, але ж це очевидно, що прибуток з нашої важкої праці майже відсутній, бо кілограм макухи коштує 2 грн. 50 коп., а відро фуражу (9 кг) — 15—16 грн. Біодобавки, сіно, солома, силос — все так подорожчало, що стало невигідно тримати тих корів. Машина кукурудзяного шолушиння — і то 500 грн. А ще додайте плату за воду, якої не вистачає, за випас, щеплення, лікування тварин, аналізи крові на перевірку їх здоров'я, постійні аналізи на мастит у разі здавання молока, оформлення паспортів на корів, ідентифікацію, а ще — гроші на оформлення в оренду пасовища громадою села і власний труд такий тяжкий і невдячний. Що залишається селянинові з власних корів? У нас виростають купи гною, а збагачуються зовсім інші люди. А селяни в безвиході, адже більшість людей без роботи, і це молоко є єдиним джерелом прибутку. Невже не можна вирахувати собівартість літра молока і вплинути на встановлення мінімальних закупівельних цін, які хоча б компенсували наші затрати.

А також просимо заборонити встановлення жирності й щільності молока кустарним способом, «на віру», бо від цього теж залежить ціна молока. Досить обдурювати людей! Таким підприємствам час придбати автоматичні визначники жирності й щільності й робити ці аналізи під час приймання молока в присутності здавача. Звісно, це переробникам невигідно і вони придумують сто причин, щоб не придбавати такі прилади, адже на жирі з корів теж нагрівають руки. А людям бідним нема куди звернутися з цих питань, пожалітись, щоб встановити контроль за закупівельним цінами.

Ви ж розумієте, якщо вчасно не змінити стан справ, то наслідки можуть бути непередбачувані, тому сподіваємось на вашу підтримку, допомогу, захист, розуміння. Це питання актуальне по всій Україні. Треба встановити соціальну справедливість, яка заохочувала б до занять сільським господарством, зокрема, розведення корів, а не штовхати до того, щоб їх збуватись.

Жителі села Бузького (нас — власників корів та здавачів молока — більше тисячі).

Мак дає прибуток за будь-якої погоди

АЛЬТЕРНАТИВА

Навіть за торішньої посухи рентабельність маку становила 150 відсотків у селянсько–фермерському господарстві «Оріон», що у Чернівецькому районі на Вінниччині.

Найбільший прибуток від макових зерен господарство мало у 2001 році. Тоді зібрали з гектара по півтори тонни маку з рентабельністю 300 відсотків(!).

Нині мак уже зійшов. «Це така культура, що їй треба схопити ще зимову вологу, — каже керівник господарства «Оріон» Анатолій Лутковський. — То ми ще в лютому, під час теплих «вікон», посіяли 90 гектарів. Решту сто гектарів впорали у березні».

Фіолетового кольору рядочки найкраще видно проти сонця. Інакше їх складно розгледіти: чорнильний колір зливається з грунтом. Сіють лише один сорт з символічною назвою «Беркут». «У міліції, яка охороняє макове поле, є підрозділ з такою само назвою, — усміхається співрозмовник. — Без охорони не обійтися. Це одна з вимог ліцензії».

Після затяжних дощів у ріст раптово пішли бур'яни. «Весь атлас скоро можна буде побачити на плантації, — продовжує співрозмовник. — Наука, на жаль, ще не придумала комплексних гербіцидів для боротьби з бур'янами на маковому полі. Тому ми самі практикуємо різні варіанти. І маємо деякі результати».

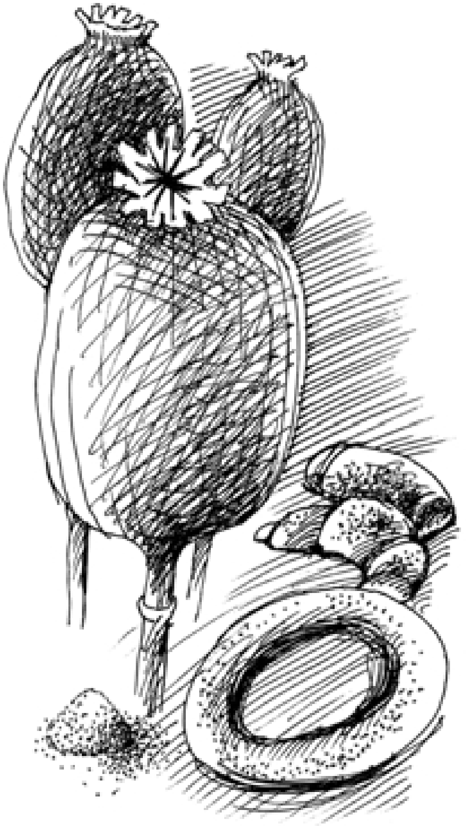
Анатолій Вікторович, агроном за фахом, навіть дипломну роботу в інституті захищав на тему... вирощування маку. «В інститутській програмі тоді не передбачалося вивчення цієї культури, — уточнює він, — але тему все одно затвердили. Бо я вже мав на той час деякі дослідження».

У кабінеті Лутковського замість квітів — макові «коробочки», макові стебла. Про мак пан Анатолій може розповідати без упину. «Це ж, як писав поет, красиве і корисне, — усміхається співрозмовник. — Ви приїдьте до нас у червні, і побачите, яка то краса макове поле — очей не відірвати. У цей час мак цвіте. Знаєте, яким кольором? Та ні, не червоним. Червоним — це опійний мак. А наш має голубий колір з білим відтінком. Плантація — ніби море. Та що я вам розказую, приїдете — самі переконаєтеся».

Нинішнього року мак посіяли з шириною міжрядь, як під буряки, на відстані 45 сантиметрів. Техніка зможе зайти. Буде можливість механізовано боротися з бур'янами. Торік міжряддя звузили до 25 сантиметрів. Побачили, що мало вологи, то вирішили врожай взяти за рахунок густоти. Тому доглядали рослини лише вручну. Дуже кропітка робота. Але затрати виправдовують себе. Зате збираємо мак комбайном. «Дехто вручну зрізає маківки, — каже А. Лутковський, — але то вже завеликі затрати. Ми комбайном зрізаємо коробочки і одразу молотимо, так що на тік доставляємо готове зерно».

Ліцензія на вирощування маку в господарстві «Оріон» значиться під номером шість. «Ми одні з перших в державі взялися за цю справу, — продовжує А. Лутковський. — Не від доброго життя, звичайно. До того в нас домінували буряки. Але єдиний в районі цукрозавод зупинили, треба було якось виходити з ситуації».

Нині в господарстві — жодного гектара цукристих. Їх витіснив мак. «Ця культура для нас стала стратегічною, — каже керівник господарства. — Маємо й інші зернові, і бобові, але економіка тримається на макових зернах. Зарплату видаємо місяць у місяць, не маємо заборгованості з податків. Тепер ви розумієте, чого варті оці малесенькі насінинки».

Із збутом продукції — жодних проблем. «Якийсь рік мак не вродив у Чехії, то у нас заготівельники все підмели начисто. Але й без закордону мак українці люблять, тому весь продаємо».

Загалом на Вінниччині мак вирощують у більш як 30 господарствах.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Хлібороби від Бога

Такого велелюдного зібрання село не бачило давно. Здавалося, час повернувся назад, коли ще живі були і сам голова колгоспу Григорій Ткачук, і його славне дітище — лісоводський колгосп «Україна», що в Городоцькому районі. Слава про це господарство свого часу гриміла по всіх континентах у буквальному розумінні слова. Колгосп представляв сільське господарство всієї країни на виставках у США, Індії, Німеччині, Угорщині. Людям, справді, було чим пишатися.

А з 50-х років колгосп стає постійним учасником ВДНГ у Москві та Києві. І це лише за декілька літ після того, як у 45-му сюди прийшов головувати Ткачук. Дотепер зберігся тодішній акт передачі колгоспного майна. Читаєш — дивуєшся, з чого доводилось починати: коней — 100 (стан незадовільний, всі хворі), корів — 1, бугаїв — 2, волів — 4, а ще пара десятків плугів, шість невідремонтованих культиваторів, вісім гаків, сім мотузів...

Коли ж перелічити, що залишив по собі Ткачук уже після більш як сорокарічного головування, то кількох бухгалтерських книг не вистачить. Село збудував таке, що йому будь-який райцентр міг би позаздрити. Та й хазяйство працювало з таким розмахом, що теперішнім новомодним інвесторам ще доганяти та доганяти ті показники. Тільки на фермах було понад п'ять тисяч голів худоби. Тепер не в кожному районі стільки наберється.

Умів Ткачук хліб ростити. А ще краще вмів плекати людей. На його ювілей приїхали хлібороби — Герої Соціалістичної Праці та Герої України — не лише з Хмельниччини, а й із Черкащини, Вінниччини, Рівненщини, і кожен із вдячністю говорив про те, що Ткачук був для них не просто другом, а насамперед учителем. Омелян Парубок, двічі Герой, колишній бригадир тракторного комплексу з Черкащини гірко шкодував, що так і не побував у Лісоводах ще за життя Ткачука, хоч той не раз запрошував у гості. Але все одно роки дружби не пройшли даремно, дотепер Парубок називає Григорія Івановича своїм батьком, котрий дав найцінніші життєві та хліборобські уроки.

Тільки у своєму господарстві Ткачук зумів виплекати сім (!) Героїв Соціалістичної Праці. Тоді вся Городоччина тягнулась за ним, тож у районі з'явились ще двоє керівників господарств, котрі були удостоєні почесних зірок Героїв. Кожен із них добре знав, що такі нагороди не даються просто так — за кожною зірочкою праця до кривавих мозолів. Кажуть, коли сам Ткачук отримував другу зірку, заплакав. Не міг утриматись перед своїми людьми, перед їхньою важкою працею і самопожертвою.

Пафосно звучать ці слова. Але ж усе це було насправді. І про Ткачука дотепер у селі складають вірші, пишуть книжки. А для лісоводських школярів такий уже далекий і незнайомий Ткачук став справжньою легендою рідного села. Не кожному така честь випадає.

Велике, справді, бачиться на відстані. Григорій Іванович пішов із життя в нелегкі перебудовні часи. З ним пішла в минуле і ціла епоха. Знадобились роки, щоб оцінити все те, що було зроблено. Бо, як з'ясувалось пізніше, не лише нове здобути, а й старе зберегти не зуміли.

Тільки-но не стало Ткачука, почали ділити господарство — від Лісовод від'єдналась Кремінна, наче забувши, що спільною працею саме двох сіл створювалось багатство «України».

Про те, чи не шкодують про зроблене, запитую в теперішнього керівника ПП імені Г. Ткачука Миколи Кишка. «Тепер уже пізно шкодувати за тим, що зроблено, каже Микола Антонович. — Але в тому, що такий поділ був збитковий для обох сіл, можна не сумніватись».

Тоді Кремінній дісталось 1,7 тисячі гектарів землі. Дуже скоро стало зрозуміло, що на таких площах важко «вирощувати» і мільйони, і героїв праці. Отож поступово почали брати в оренду землі в сусідніх селах. Нинішньої весни оброблятимуть вже 4,4 тисячі гектарів.

Люди знову побачили, що господарство може заробляти гроші. Тільки минулого року рослинництво тут дало майже три мільйони прибутку. Вирощувати намагаються не так те, що модно, як те, чого вимагають аграрні технології: щоб і сівозміна була, і високі врожаї, і асортимент зернових... Торік, приміром, добрі врожаї і непогані прибутки дав соняшник, тож нинішнього вирішили більше сіяти цієї культури. А от від буряків відмовились. Та й як же інакше, коли вже другий рік не можуть забрати від цукровиків гроші за здану сировину. Життя змушує відмовлятись від ненадійних партнерів.

Для Миколи Кишка Ткачукова наука не минула даремно. Для хлопчини, що виріс у цих краях, навіть питання не стояло, ким бути — лише агрономом. На практику — теж до рідного господарства. Тільки й мрії було, щоб після закінчення інституту сюди на роботу прийти. Але ж не так легко було це зробити: в господарстві працювали стільки фахівців, молодих спеціалістів, що знайти вільне місце було не так і просто. Тож доля розпорядилась так, що в Кремінну Кишко прийшов керівником не в дні її розквіту, а в до-

«Щоб підняти економіку господарства, треба спочатку подумати про людей», —

вважає Герой України з Луганщини Іван Запорожець

ДОСВІД

Іван Іванович Запорожець любить перший ставити запитання своїм гостям, особливо журналістам. Зазвичай він запитує прямо: «Чого ви до мене приїхали й що хочете побачити в моєму господарстві?». Побажання, як правило, традиційні: побувати на тваринницьких фермах, подивитися, як працює техніка, в якому стані поля господарства.... Іван Іванович одразу переб'є й зазначить з певною образою:

— А люди, виходить, вас не цікавлять? У яких умовах живуть, як працюють, скільки одержують, як лікуються і як відпочивають? Вам, головне, економіка, техніка...

Його гості опиняються в незручному становищі. Не приховуючи від цього свого задоволення, Запорожець бере ініціативу в свої руки й починає свою розповідь з такого епіграфа: «Люди — це головна умова для життя села. Не буде людей — не буде сільського господарства». Проста, всім відома істина з вуст Героя України звучить з якимось новим змістом. Директор СТОВ імені Енгельса Іван Іванович Запорожець — найшанованіший керівник в області. Його господарство було й залишається одним із провідних у регіоні. З нього люди не тікають. Мало того, жителі інших сіл просяться до Запорожця на роботу й готові в Кам'янці жити, тому що нинішній директор намагається створити всі умови для того, щоб людина не почувалася приниженою і нікому не потрібною.

Своє господарство Іван Іванович любить показувати із найголовнішого, на його думку, сільського об'єкта — дитячого садка. Наявність у селі такої установи передусім свідчить про те, що тут є молодь, а якщо є молодь — отже, господарство має майбутнє. Дитячий садок сьогодні відвідують більше двадцяти малят, для яких створено всі умови для розвитку. Другий головний об'єкт — сільська амбулаторія, яку обслуговують десять медпрацівників. Жителям Кам'янки сьогодні не треба їздити в район, щоб здати кров на аналіз, зробити кардіограму, пройти УЗД, флюорографію або протезувати зуби. До речі, Кам'янка сьогодні готується перейти на таку систему обслуговування населення, як сімейна медицина. Третя гордість Запорожця — сільська школа. Ще в центрі села є клуб, декілька магазинів, пивбар.

— Все це ми маємо завдяки тваринництву, нашим корівкам, — підбиває підсумки Іван Іванович. — Завдяки тому, що в нас є робота, і не сезонна, як в інших господарствах, а цілорічна. До нас сьогодні приїжджають люди, які залишили свої приватні котеджі й живуть у нас родинами в однокімнатній квартирі. Тому що в нас є добре оплачувана робота. Тваринники, наприклад, щомісяця одержують до двох тисяч гривень. Якби ми не думали про людей, нічого подібного не було б.

Хоч як викручувався Запорожець, хоч як зводив кінці з кінцями, але втримувати економіку свого господарства від падіння виявилося не під силу і йому, «зубру» сільського виробництва. Особливо важко в останні роки. Розмов про розвиток тваринництва в нашій країні точиться багато, проте благі наміри ніяк не підтверджуються реальною допомогою з боку держави. Тваринництво продовжує залишатися збитковою галуззю. Багато колег Запорожця, залишивши надії й геройські ризики, відмовилися від розвитку тваринництва, почали вирощувати зерно й на цьому виграли.

— Міг би і я сьогодні продати всі сім тисяч корів, виручити за це 25—30 мільйонів гривень, накупити сучасної техніки й зайнятися зерновиробництвом, — розмірковує Запорожець. — А що буде з людьми? Як їм жити, за які кошти виховувати, ставити на ноги своїх дітей? Отже, треба шукати вихід. Шукати інвестора. Не сидіти, як собака на сіні, а якщо це піде на користь, продати частину господарства. Ми знайшли доброго вітчизняного інвестора, який вже вклав у розвиток сільгоспвиробництва півтора мільйона гривень. Тепер відновлюємо ковбасний завод «Айдар Ан-м'ясо», який працював кілька років тому за німецькою технологією. Реконструкцію здійснюватимуть німецькі фахівці, обладнання вже відправлено, отож через місяць-другий споживачі одержать продукцію з нашою маркою.

До речі, на відміну від інших сіл, у Кам'янці дефіцит робочої сили. У господарстві працюють 450 чоловік, частина з яких приїжджають із сусідніх сіл. М'ясопереробне виробництво потребуватиме ще 80 робітників. Такої кількості в селі не набереться.

— Возитимемо людей своїм автобусом з районного центру, — каже Іван Іванович. — А хто захоче, залишиться в нас жити. Ми вже готуємо для фахівців квартири. У нас, у Кам'янці, останнім часом активно купують будинки. Знаєте, скільки в нас хата коштує? 35—40 тисяч гривень. Це найвищі ціни у всьому Новопсковському районі, незважаючи на те, що наша місцевість розташована в глибинці. До обласного центру 70 км, до районного — 30, а до Росії — 20 км. У нас купують будинки навіть шахтарі, котрі вийшли на пенсію.

Втім, лукавить директор. Молоді фахівці їхати сюди не хочуть. Недавно представники господарства «ловили» дипломованого ветлікаря на ярмарку вакансій в аграрному університеті, але так і приїхали ні з чим. Не захотіли випускники їхати в глушину.

— Це тому, що вони не бачили нашого господарства, — запевняє Іван Іванович. — А якби приїхали в село, побачили все на власні очі, то тут і залишилися б.

Колись Запорожець мріяв побудувати в Кам'янці Академмістечко, куди б, за його задумом, входило 100 квартир, ще 500—600 окремих будинків, плавальний басейн, музична школа, спорткомплекси, установи культури. Одне слово, мають бути створені всі умови життя, як у місті. До того ж населення мало б і добре оплачувану роботу. У таких умовах село могло інтенсивно розвиватися, зміцнювати своє коріння. Свого часу цю ідею на високих рівнях схвалювали, але грошей не давали, хоча й обіцяли. Сьогодні на проект Запорожця дивляться зі здивуванням. Це ж які гроші потрібно вкласти в нього! Але Запорожець не впадає у відчай. З появою інвестора в нього багато планів і задумів. Наприклад, обновити череду, купити нову техніку, провести реконструкцію корівників... І втримати в господарстві людей. Були такі, хто хотів продати свої паї. Запорожець відмовив.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

На знімку: Іван Іванович Запорожець.

Фото автора.

зібрались у Лісоводах на ювілей Григорія Ткачука

волі проблемні часи, коли доводилось рятувати господарство від збитків та боргів.

Каже, що першим кроком до відновлення став довготривалий кредит, на який все-таки змушені були відважитись, незважаючи на непомірні банківські ставки. Потім підрахували, що за рік довелось сплатити 800 тисяч гривень кредитної ставки. Для селянства така банківська політика просто нищівна. Але нічого не вдієш, доводиться приймати ті умови, що тобі диктують. Без кредитів жодного кроку вперед не зробили б. А тоді першим стало придбання двох потужних комбайнів. Уже на другий рік купували трактор, сівалки, грунтообробні механізми. І на третій — тільки-но зібрали урожай, підрахували зароблене — знову за новими агрегатами.

Люди у Кремінній відчули, що і господарство, і його керівник починають працювати і на них. Щойно з'явились кошти, одразу вирішили збільшити розмір плати за земельний пай із півтора відсотка до двох з половиною. А вже в найближчих планах — розрахуватись із людьми за майнові паї. «Нині сплачуємо власникам паїв за худобу, — розповів Микола Антонович. — З одного боку, хочемо наростити тваринництво. Вже тепер відчуваємо, що 650 голів худоби та півтисячі свиней — замало, щоб заробляти добрі гроші. З другого — розуміємо, що і людям потрібно віддати те, що їм належить. Тому й знайшли такий варіант: худоба залишиться на фермах господарства, а селяни отримають компенсацію за неї».

Паралельно розбиратимуться і з технікою. Те, що було зароблено колишніми колгоспниками, має їм і належати, вирішили в господарстві. Тому й планують вже найближчим часом передати її в особисті господарства.

А вже після цього розрахуються і за інше майно, зокрема за приміщення, яких свого часу було збудовано чимало.

На знімку: на урочистості з нагоди 90-ліття з дня народження зібрались родина, герої праці, народні депутати.

Фото автора.

Здається, після важких передділів і років кризи Кремінна починає оживати. «З колишньою «Україною» можете зрівнятись?» — запитую керівника, на що отримую лише усмішку. Справді, важко, дуже важко дійти до тих хліборобських висот, котрі свого часу здолав Ткачук.

Лісоводам зробити це ще проблематичніше. Свого часу не зуміли керівники, які прийшли на місце Ткачука, втримати у своїх руках те, що вже було збудовано, зібрано, вирощено. Декілька років поспіль Лісоводи не здобували, а лише втрачали те, що мали. І тільки високий потенціал господарства давав йому змогу виживати.

Як далі складеться доля села і господарства, поки що невідомо. «Скажіть усьому світові, що наше село не вмерло, має силу, — звернулась до гостей доярка із 43-річним стажем Марія Стадник. — Як треба, все візьмуться за роботу». Слова ці щирі, але проблема в тому, що робочих рук і в Лісоводах, і у Кремінній поменшало. І випускники сільгоспакадемій вже давно не б'ються за місце роботи в цих селах.

«Нам би Ткачука сюди», — не раз доводилось чути від людей. Що ж, Ткачук справді повертається. Науково-практичними конференціями, котрі були проведені на його честь. Вулицею в Городку, названою на його честь, меморіальними дошками. Після святкування вулицями Лісоводів їздитиме і шкільний автобус, на якому виведено ім'я двічі героя Соціалістичної Праці. Такий подарунок від імені Народної партії дітям зробив народний депутат Василь Шпак..

Люди вірять, настане час, повернеться до Лісоводів слава великого хліборобського села. Бо ж не може пропасти даремно справді титанічна праця хлібороба від Бога Григорія Ткачука та всіх тих, хто майже півстоліття був поруч із ним.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

РЕАЛІЇ

Пекарні не хочуть дешевого борошна

Щоб стабілізувати ціну на цукор, у торгову мережу Прикарпаття щомісяця надходитиме 200 тонн цукру з Державного резерву за ціною 3,02 гривні за кілограм, повідомив заступник голови Івано-Франківської ОДА Василь Брус. Обласне керівництво також виклопотало з державних ресурсів 1700 тонн інтервенційного борошна, вартість якого на 300 гривень нижча, ніж ринкова. Це борошно призначено для випікання масових сортів хліба і надходитиме партіями до липня. Однак не всі райони і підприємства готові прийняти підмогу держави і вміло та оперативно нею розпорядитися. Несподівано від закупівлі борошна відмовилися пекарні Долинського і Рожнятівського районів. Не встигли вчасно укласти угоди з пекарнями на придбання борошна або ж відмовилися від сировини ще низка райдержадміністрацій краю. Отож якщо ціни на соціальні види хліба десь поповзуть уверх, зазначив Василь Брус, винуватити у цьому можна буде хіба що самих себе, а не державу.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 73 (4323)
СЕРЕДА, 16 КВІТНЯ 2008

У Києві 17—18 квітня відбудеться міжнародний ярмарок інвестиційно-інноваційних проектів «Україна відкрита для інвестицій» *(Укрінформ)*

На Вінниччині розпочали підготовку до літнього оздоровлення дітей *(Укрінформ)*

СПОРТ

Китайський варіант переміг

Позавчора на засіданні журі конкурсу з визначення найкращої проектної пропозиції реконструкції Національного спортивного комплексу «Олімпійський» відбулося голосування. В ньому взяли участь 24 члени журі, з яких 21 віддав перевагу проекту компанії Archasia Design group limited (Китай).

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Турин (Італія). Традиційний міжнародний марафон. Олександр Ситковський (Україна) був другим на фініші, поступившись п'ятьма секундами кенійцеві Стефену Кібіботту. Результат 2:10.17 дозволив Ситковському виконати олімпійський норматив Пекіна. Олімпійську ліцензію здобув також наш Василь Матвійчук, котрий був п'ятим (2:10.36).

У жінок українка Оксана Скляренко посіла третє місце (2:36.13). Переможницею забігу стала італійка Віченца Сікарі.

Теніс. Альона Бондаренко стала першою українкою, якій удалося увійти до двадцятки найкращих рейтингу WTA.

1. Жюстін Енін (Бельгія) — 6105. 2. Ана Іванович (Сербія) — 4157. 3. Світлана Кузнецова (Росія) —3905. 4. Марія Шарапова (Росія) — 3876. 5. Єлена Янкович (Сербія) — 3770. 6. Анна Чакветадзе (Росія) — 2665. 7. Венус Вільямс (США) — 2586. 8. Єлена Дементьєва (Росія) — 2305. 9. Серена Вільямс (США) —2296. 10. Даніела Хантукова (Словаччина) — 2257... **19. Альона Бондаренко (Україна) — 1206... 41. Юлія Вакуленко (Україна) — 686... 47. Катерина Бондаренко (Україна) — 616... 66. Тетяна Перебийніс (Україна) — 462... 90. Ольга Савчук (Україна) — 376.**

Хокей. Саппоро (Японія). Чемпіонат світу. Перший дивізіон. Угорщина — Литва. 6:0. Японія — Хорватія. 3:0.

Після двох турів: Угорщина, Японія, Україна — по 6 очок, Естонія, Хорватія, Литва — по 0. Сьогодні відбудеться третій тур. Зустрічаються: Хорватія — Естонія, Україна — Литва, Угорщина — Японія.

Про дітей вулиці подбають майбутні банкіри

МИЛОСЕРДЯ

Щодня до притулку благодійного фонду «Карітас», що у Тернополі, приходить 10—12 нових дітей (взимку — вдвічі більше). Їх тут нагодують, нададуть медичну допомогу, одяг, але прихистити усіх безпритульних немає змоги: пристосоване приміщення притулку переповнене.

Інформація для роздумів. За офіційними даними, нині в Україні 130 тисяч дітей живуть на вулиці. За неофіційними — їх набагато більше. Майже 80 відсотків безпритульних — діти шкільного віку, кожен п'ятий з них — неписьменний, решта — з рівнем знань, що не відповідає їхньому віку. Є тут і дошкільнята, і підлітки, старші 16-ти років. В основному це хлопці. Згідно з дослідженнями ЮНІСЕФ, проведеними в рамках проекту «Діти вулиці», у більшості безпритульних є сім'ї, але вони пішли з дому через батьків. Кожна третя така дитина постраждала від жорстокого ставлення до неї в сім'ї. Багато дітей вдома недоїдали. Кожен другий безпритульний вживає алкоголь або наркотики. Причин, через які діти втікають на вулицю, багато, але основних дві: жорстоке поводження з ними у неблагополучних сім'ях, де батьки — п'яниці, наркомани, з кримінальним минулим, а також недостатній інтерес дорослих до життя дітей, надмірне авторитарне виховання.

На Тернопільщині ця проблема загостряється ще й заробітчанством. Покинуті батьками на дідусів і бабусь, а деколи й на зовсім чужих людей, недолюблені, недоласкані діти шукають розуміння на вулиці. Повернути до нормального життя малих бродяжок непросто. Їх поселяють в інтернатні заклади, однак вони знову втікають, часто мігруючи з міста до міста. Так чи інакше, залишати таких дітей напризволяще не можна. У притулку «Карітасу» намагаються до кожного знайти індивідуальний підхід, достукатися до серця, навернути до навчання, дати професійні орієнтири. Нині, на жаль, прихистити усіх неможливо через брак місця. Нове приміщення притулку вже будується: закладено фундамент і цокольний поверх (всього їх має бути чотири). У ньому заплановано спальні, навчальні кімнати, майстерні, їдальню. Однак будова зупинилася через брак коштів. Для її закінчення потрібно приблизно 850 тисяч гривень. Благодійний фонд звалив на свої плечі непомірний тягар, але відступати наміру немає: гроші шукають серед милосердних людей і в Україні, і за кордоном.

Долучилися до благородної справи і студенти Тернопільського національного економічного університету. З їхньої ініціативи і за підтримки доктора економічних наук, професора, ректора Сергія Ілліча Юрія вони започаткували благодійну акцію «Основний інстинкт». Основний інстинкт людини — вижити. «Ці діти також борються за виживання, — каже проректор з питань гуманітарної освіти та виховання, кандидат економічних наук Богдан Адамик. — Ми повинні простягнути їм руку допомоги». До речі, у вузі навчається більше 60 дітей-сиріт. При університеті діють спортивні клуби для дітей з неблагополучних родин, позбавлених батьківського піклування, тих, у кого батьки на заробітках. За умов гарного навчання і поведінки вони також мають шанс стати студентами. Протягом благодійної акції «Основний інстинкт» майбутні фінансисти, економісти, банкіри, юристи провадитимуть просвітницьку роботу, залучатимуть меценатів, збиратимуть кошти. Фінішуватиме акція у травні великою благодійною шоу-програмою. Для цього вуз орендував найкращу в місті залу палацу культури «Березіль». Концерт дадуть самі студенти (художня самодіяльність у вузі на дуже високому рівні). Вже погодилися взяти участь у ньому заслужений артист України Гриць Драпак, ведучий телепрограми «Галопом по Європах» Ігор Пелих. Сподіваються, що будуть інші відомі імена. Усі виручені в ході благодійної акції «Основний інстинкт» кошти перерахують на продовження будівництва притулку для дітей вулиці. Організатори будуть щиро вдячні, якщо до цієї справи долучаться добросердні люди з інших регіонів України. Контактний телефон благодійного фонду «Карітас» у Тернополі: 80352 52-36-84 або 80674914823.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Столітня баба Ганна досі розписується хрестиком

Ганні Іларіонівні Драголюк **(на знімку)**, жительці села Малеве Демидівського району, випала доля дожити до свого сторіччя, з чим її привітав Президент України Віктор Ющенко.

— Життя моєї мами — суцільне наймитування, — розповідає її син Григорій Петрович. — В юності вона працювала у багатих господарів й отримувала за це «дірявий гріш». Потім довго наймитувала у колгоспі. Щоправда, перед пенсією дещо «вибилася в люди» — стала ланковою, з'явилися більший заробіток, пошана...

Утім, і у наймах Ганна Іларіонівна знайшла також і свою долю, бо саме тоді зустріла свого судженого Петра. Спільне життя подружжя почало без жодного приданого, з єдиним перепійним червінцем. Але з часом з'явилися хліб та до хліба, дах над головою. А найголовніше — народилися одне за одним четверо прекрасних дітей. Радість переповнювала серце, але недовго, бо прийшла війна, і в 1943 році Петра Драголюка вбили. Відтоді п'ятдесят п'ять років Ганна Іларіонівна носить у серці вдовину печаль.

— Повірте, минуло більше півстоліття, багато чого забулося, а ось Петро завжди переді мною, як живий, — зізнається ювілярка. — Добрий був чоловік, дбайливий. Може, то так Бог дав, що я більше ні за кого заміж не виходила і тепер і за себе, і за нього доживаю віку...

Своє сторіччя жінка зустріла у непоганому здоров'ї. І хоч має опікунку — доньку Ганну, однак може ще сама попрати білизну чи приготувати обід. Зберегла також хорошу пам'ять, не втратила слуху. Правда, бідкається, що зір вже не той, як колись, бо ниткою у вушко голки не може попасти. А ось грамоти баба Ганна за своє довге життя так і не навчилася. Тому, як і колись, і нині замість підпису ставить хрестика. Водночас Ганна Іларіонівна Драголюк безмежно радіє, що своє життя прожила недаремно, що дала початок великій родині, що має багато внуків та правнуків і що перед ювілеєм дочекалася найголовнішого подарунка — першу свою праправнучку Лізу, якій побажала здоров'ячка і, звичайно ж, дожити до ста літ.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Повстанська армія не закликала знищувати євреїв

Це звичайний міф, витворений спецслужбами тодішнього режиму. Принаймні про це свідчать документи, що їх оприлюднили в СБУ під час чергових громадських історичних слухань «Євреї в українському визвольному русі».

Відкриваючи слухання в. о. голови СБУ України Валентин Наливайченко, зокрема, зазначив, що українці та євреї після великого голоду спільно боролися з тоталітаризмом і комуністичним режимом. «Ця історична правда була брутально спотворена і міфолізована. У цьому полягає цинічний злочин КДБ СРСР з розпалювання непримиренної ворожнечі між українським та єврейським народами. Цей міф, створюваний упродовж багатьох десятиліть, не має права на існування», — зазначив очільник СБУ.

На підтвердження тези історик Володимир В'ятрович наголосив, що згідно з публікаціями провідних ідеологів руху, його програмних постанов, ідеологія українських націоналістів не містила положень, які давали б підстави для звинувачень ОУН в антисемітизмі. Приміром, у щойно відкритому документі «Розбудова нації» Миколи Сціборського йдеться про налагодження толерантних відносин з єврейською меншиною. Він закликає створити такі умови, щоб єврейство втягувалося якомога активніше в громадське життя країни. Тож керівництво визвольного руху намагалося залучити євреїв до спільної боротьби. Для цього 1950 року навіть випущено листівку «Євреї — громадяни України», нещодавно віднайдену в архівах СБУ. Це було в той час, коли в СРСР панував антисемітизм.

Члени ОУН були також серед тих, хто рятував євреїв у часи холокосту. Такі свідчення є навіть у німецьких документах. Серед рятівників Іван Вовчук (насправді Федір Вовк), районний провідник ОУН Нікопольщини. За врятування їм єврейської родини меморіал Яд Вашем присвоїв йому почесне звання «Праведника народів світу». Під час німецької окупації єврейську дівчинку Ірину Рейхенберг переховувала Наталія Шухевич — дружина головнокомандувача УПА. Сам Роман Шухевич зробив для єврейської дівчинки документи на прізвище Рижко Ірина і, після арешту дружини гестапівцями, переховував дівчинку у монастирі. Завдяки цьому вона й пережила холокост.

Натомість, як зазначили на прес-конференції, в архівах СБУ віднайдено документи КДБ, які свідчать про провокаційні заходи, що їх вживало радянське керівництво для загострення українсько-єврейських відносин. Зокрема, заступник начальника науково-видавничого відділу Галузевого державного архіву СБУ Олександр Іщук представив листівку із звинуваченнями проти одного із провідників ОУН Ярослава Стецька, яку органи видрукували кількома мовами, зокрема й івритом та розповсюджували від імені єврейських організацій. За словами О. Іщука вона містить заклики, які можна однозначно розцінити як розпалювання міжнаціональної ворожнечі.

Вже до кінця літа Служба безпеки обіцяє створити електронну версію всіх розсекречених останнім часом архівів. Тоді кожний зацікавлений зможе за попереднім записом прийти та ознайомитися з тим чи тим документом. І в такий спосіб отримати правдиву та неупереджену інформацію. Може, тоді, вважають тут, залишиться менше місця для інсинуацій та перекручування історичних подій, що відбувалися на теренах України в часи тоталітарного режиму. Як зазначили виступаючі, в СБУ будуть дуже зацікавлені, якщо свідки тих подій або їхні нащадки, щоб і вони пролили світло на події того часу та допомогли розвіяти певні стереотипи.

Марина КРИВДА.

ОГОЛОШЕННЯ

24.04.08 р. о 15 год. 30 хв. у приміщенні Окружного адміністративного суду м. Києва (м. Київ, вул. Десятинна, 4/6, зал судового засідання № 12) відбудеться розгляд адміністративної справи за позовом Свистович Мирослави Богданівни до Верховної Ради України, треті особи: Ірпінська міська рада Київської області та міський голова Бондар О. В., про визнання нечинною постанови Верховної Ради України від 05.04.2007 № 897-V «Про призначення позачергових виборів ірпінського міського голови (місто Ірпінь Київської області)».

Історична правда була брутально спотворена і міфолізована

Муха в келиху вина

ДО УВАГИ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

Сановників, які нахабно розправилися з неугодними, виявилося набагато більше, ніж автор міг припустити. Про це свідчать телефонні дзвінки й листи читачів, котрі відгукнулися на серію журналістських розслідувань («З'їдені», «Голос України», жовтень–листопад 2007–го).
У них — біль принижених і ображених черствими чинушами, які дбають лише про своє благополуччя. До слова, від фігурантів публікацій не надійшло жодного обуреного відгуку. Був, щоправда, дзвінок з головного управління освіти і науки Харківської облдержадміністрації.

Помста погононосія

Образившись за управлінських бюрократів і вчителів Куп'янської школи-інтернату всіх поколінь, працівник апарату обіцяла зустрітися з автором у суді. Начальник управління, про яке, власне, і розповідалося, при цьому скромно промовчав. Мабуть, обурюватися він доручив підлеглій...

Ще анонімники із зазначеної Куп'янської установи явно під диктовку керівництва вчили мене уму-розуму, запрошуючи на «розбір польотів». Вони забули, напевно, що в їх скандально відомому інтернаті я був, з тамтешньою обстановкою знайомий, про що, втім, і повідав у статтях. Згодом, гадаю, ще напишу, збагатившись інформацією, яка, до слова, надходить і понині про «геройські» діяння директора.

Очевидно, окрема публікація буде й про непривабливу ситуацію в спеціальній школі-інтернаті в Глобинському районі, що на Полтавщині. Про неї розповів мені депутат райради правозахисник Микола Зароза.

Інший депутат, запорізької міськради, повідомив на продовження теми «З'їдені» про зловживання в Запорізькій організації Спілки художників, де правлять бал симони хреники із дружинами. Це за їх «протекцією» з творчої спілки виключили заслуженого діяча мистецтв Григорія Мацегору — чудового майстра фундаментального живопису, автора 15 персональних виставок, картини якого зберігаються в столичних музеях, приватних закордонних колекціях.

Крім пензля, він часто бере до рук перо й пише про аморальні вчинки бездар, які володіють ключами від сейфа й печаткою, але не мистецтвом художника. Зрозуміло, пастухам і підпаскам бунтар псував колор і тональність безбідного життя в тихому болоті, а тому, як пише у відгуку на публікацію професор Андрій Ткаченко, «різні хреники «з'їдають», знущаються з того, хто є гордістю країни й нації. А таким вважаю Мацегору. Гадаю, Григорію Прокоповичу не потрібен союз, що знищує таланти, а Україні не потрібно об'єднання, очолюване пристосованцями, які дозволяють творити беззаконня над патріотом. Причому, безкарно».

Без покарання, схоже, залишиться й директор радгоспу-заводу «Берегівський» Юрій Балега. Незаконно звільнивши декількох головних фахівців у 2003-му, він і сьогодні, як муха в келиху вина, залишається непотопаючим. Нехтуючи рішеннями судів про поновлення на посаді, він по-циганськи спритно уникає справедливої кари.

А чому б і не уникати «безгрішному», якщо прокуратура області й Берегівського району крізь пальці дивляться на свавілля, яке творять горе-директор, його начальство і місцеві суди.

Ще 20.12.07 начальник Головного управління представництва в суді захисту інтересів громадян і держави при виконанні судових рішень Генпрокуратури Кучер відправив статтю «Голосу України» першому заступнику прокурора Закарпатської області Петруні. Київський начальник просив «перевірити наведені доводи, у тому числі щодо законності судових рішень з трудового спору, правомірність дій працівників органів прокуратури тощо». Здавалося, реакція мала бути якщо не блискавична (адже йдеться не лише про вульгарне нехтування цивільних прав незаконно звільнених Гузинець, Майданевич, Микульця та ін., а й інтересів держави), то в передбачений місячний термін.

Мовчить пан Петруня, чим мимоволі підтверджує авторське припущення, що у Балеги «все схвачено, за все заплачено».

— Мстить мені прокуратура за наші з покійною вже Марією десятки скарг з приводу тяжби, відписок, самодурства правоохоронців, — вважає Іван Гузинець, чоловік убитої хворобою й несправедливістю жінки.

Судячи з беззубості «ока государевого», Іван Юрійович має рацію. Феміда давно сказала своє слово на користь «з'їдених», а Берегівська прокуратура продовжує гру з обласною, місяцями із завидною впертістю й байдужістю відфутболюючи матеріали одна одній...

Чи знає про це начальник головуправління ГПУ Кучер, який зобов'язав підлеглого Петруню про результати перевірки «повідомити зацікавлених осіб та інформувати Генеральну прокуратуру»? Редакція — «зацікавлена особа», але про небажання відомства захищати права співгромадян та інтереси держави автор довідався від Івана Гузинця, а не від пихатих погононосіїв. Про що інформую вас, пане Генеральний прокуроре України Олександре Медведьку. Допоможіть, будь ласка, чим можете, у встановленні істини і захисті зганьбленої честі жертв непотопаючого Балеги і його заступників. Припинити наругу над ними, гадаю, у ваших силах. Як, до слова, і повернути добре ім'я ще одній «з'їденій», колишній викладачці Антоніні Луценко.

Підстави для протесту є!

Житомир гудів: сам полковник УБОЗу із групою захоплення заарештовував запеклу хабарницю. Брали ненаситну прямо з апартаментів — кімнати гуртожитку. Підігнали автобус для вивезення конфіскованих речей, брязкали наручниками, підкреслюючи значимість операції. Місцеві акули пера відчули запах смаленого й примчали на «пожежу».

— Мені дозволили відвести доньку до школи, а потім почали обшук, — згадує Антоніна Феофанівна. — Після цього кинули за ґрати, де цілодобово не давали їсти, відмовляли в ліках, принижували, домагаючись зізнань.

До слова, націлені були борці з бандитами на дорогі меблі й шуби, побутову техніку й коштовності, кришталь, документи на трикімнатну квартиру й авто, гроші. А виносили на очах у здивованої публіки дві праски, посуд, фен, куртку й статуетку Божої Матері вартістю 30 гривень.

На довгих чотири місяці ізолювали небезпечну Антоніну від суспільства, хворих батьків, дочки, друзів і знайомих, які нічого не розуміли.

«В СІЗО просто так не саджають», «слідство веде обласна прокуратура, а це неспроста», «ще невідомо, що вилучили в батьківському домі, в аудиторіях» — плескали язиками в гуртожитку й місті. Пристрасті підігрівали служиві, які поширювали чутки про нечувані хабарі, що їх одержувала нібито викладач Луценко від студентів Житомирського базового медучилища.

Неважливо, що єдиним речовим доказом хабарництва так і залишилася та сама статуетка, подарована дітьми класному керівнику напередодні релігійного свята.

Неважливо, що дітей гнали на допити з шостої ранку з дому і аудиторій; що їх залякували, шантажували, психологічно ламали, вимагаючи підписувати заздалегідь підготовлені міліціонерами протоколи.

Дрібним порушенням називають сьогодні дії правоохоронців, які не прагнули потрудитися над збиранням переконливих доказів провини Луценко. Чим доведете упередженість викладачки при прийманні заліків та іспитів? Хто на місці злочину затримував хабарницю, котра бере протягом трьох років «натурою» — ляльками, телефонами, фотоапаратами, продуктами?

— Мене змусили зізнатися в декількох епізодах, інакше погрожували дочку здати в казенний дім, мене посадити в карцер, влаштувати зустріч із рецидивістками, — зізнається Антоніна Луценко. — Обіцяли відпустити, а тут ще й адвокат наполягав взяти на себе провину, а в суді, мовляв, відіб`ємося. Не відбилася.

Підставили жінку і «слідаки», і горе-захисники.

Обласний суд (не районний, зазначте, інакше навіщо справу розслідувала облпрокуратура), припускаю, пішов обвинувальною стежкою слідства: Луценко винна й особливо небезпечна. Як же, в її активі... 1534 гривні хабарів (за недоведеністю суд зменшив суму до 1434). Дванадцять епізодів, які підтверджують, що підносили їй по 40, 60, 100 гривень. Плюс горезвісна статуетка, одержання якої підсудна не заперечувала.

Найгуманніший суд Житомирської області (головуючий Сильвестр Монич) призначив їй покарання у вигляді двох років позбавлення волі, конфіскації половини її майна й заборонив приймати заліки та іспити протягом п'яти років.

Із вироку: «Суд не сумнівається в тому, що Луценко А. Ф. одержувала хабарі.., оскільки показання студентів послідовні, логічні і слідчі органи не могли вплинути на таку кількість студентів і схилити їх до обмови (оговору) підсудної».

Виявляється, змогли. Одержавши заяву від Людмили Підлої (прізвище змінено), дружини водія облпрокуратури, який чекав обіцяну квартиру, слідство запрацювало, як констатував дідусь однієї зі свідків, «як у 1937-му».

До речі: колеги Луценко, немов змовившись, перетворилися на страусів — байдужих і сліпих. Ніхто не виступив на захист, ніхто навіть яблука не передав за ґрати, а згодом у лікарню, і не взяв участі в долі осиротілих на довгі місяці дочки й батьків Антоніни Феофанівни. Урок мужності й милосердя дали своїм менторам діти. Вони, на відміну від учителів, не залишили Луценко сам на сам з бідою.

Уміти співпереживати

Із заяв студентів до Верховного Суду:

«За мною приїхали працівники шостого відділу, допитували двоє. Я нічого не знала по справі. Мені дали свідчення старости М-ої і примусили переписати. До суду мене не викликали **(Катерина Г-ко)**».

«Мои показания следователем искажены. В суде я утверждал, что на зачет по политологии я отказался сдавать деньги старосте П-ой, но она самовольно взяла десять гривен из моей стипендии. Кому их передали, не знаю. Зачеты и экзамены Луценко я сдавал успешно без всяких подношений **(Александр Ж-в)**».

> ***Помста є прояв ницості переможцем.***
> **П. БУАСТ.**

«Мене забрали з гуртожитку в міліцію і протримали там до десятої вечора. Я відмовлялася щось писати, та мене примусили переписати показання Каті Г-ко, погрожували, що за приховування фактів посадять мене. Під час слідства усі студенти говорили, що організатором того бруду була Людмила К-к (Подлая. — ***Авт.****). Свідчу: класний керівник була до нас уважною і доброзичливою, про здирництво з її боку чула лише від Людмили К-к»* **(Діана М-а)**».

«Дізнавшись, що моя донька в міліції, я з іншими батьками поїхала туди зранку. Після обіду дитину відпустили і вона зізналася зі сльозами, що обмовила хорошу людину, класного керівника. Зробила це під тиском — її залякували, принижували **(Катерина Пилипівна)**».

«Я вчилася на «відмінно», чутки про те, що Луценко «завалила» мене на заліку — неправда. Гроші (дві гривні) не здавала, бо не звикла купувати оцінки. Протокол підписала, як і інші, після кількагодинного приниження і залякування в шостому відділі. **(Оксана Б-ка)**».

Таких заяв 42 (!). Діти відправляли їх у Верховний Суд з надією, що Феміда зважить на своїх вагах дані слідства, вирок облсуду і показання обманутих і заляканих студентів, яких, судячи з їхніх заяв, фактично примусили обмовити викладача.

На жаль, до моменту розгляду справи у ВСУ одкровення юних житомирян ще не дійшли до канцелярії. Вища судова інстанція нововиявлених обставин не знала, крик дітей на захист учителя не чула й залишила вирок облсуду без змін.

Луценко не склала рук. Удари долі зносила мужньо, хоча біль був нестерпний — померли мати й брат, які страшенно переживали за Антоніну. Вони врятували її, себе не змогли...

В пам`ять про рідних Луценко вирішила дійти до істини. Було неймовірно важко: прокуратура позбавила її двох ступенів захисту.

Але Луценко знову й знову апелює до Верховного Суду, звертаючись з проханням переглянути справу в порядку виняткового провадження. Їй намагаються допомогти народні депутати Василь Онопенко, Микола Томенко, Володимир Стретович, Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова, які не раз направляли депутатські запити в Генпрокуратуру, ВСУ. Марно. Звідти надходять відповіді під копірку: підстав для опротестування (перегляду) вироку немає.

У боротьбі за справедливість минає три з половиною роки. Три представники Генеральної прокуратури і сім (!) суддів ВСУ відмовили Луценко у витребуванні кримінальної справи й перегляді її. Немає сенсу шукати відповідь на примітивне запитання «Чому»? Мабуть, запити потрапляли до людей, коли Фортуна стояла спиною до засудженої. А в липні 2004-го повернулася до неї обличчям і збіглося це з черговим зверненням до ВСУ «Товариства українських офіцерів» (Хабаров, Селюк). Воно потрапило до рук відомого професіонала, на жаль, нині покійного, Валерія Давиденка.

Я знаю його як суддю, котрий умів вершити правосуддя й відчувати чужий біль. Багато складних справ пройшло через його добре неспокійне серце — може, тому й зупинилося передчасно...

Валерій Давиденко вирішив витребувати кримінальну справу. На той час там були студентські зізнання. Уважно вивчивши матеріали, вірний і чесний слуга Феміди і ще п'ять колег винесли подання про перегляд у порядку виняткового провадження на спільне засідання Судової палати у кримінальних справах і Військової судової колегії ВСУ. Доповідав Валерій Давиденко. Вирок облсуду й ухвалу Верховного Суду було змінено: Луценко від покарання звільнена, конфіскація скасована, заборону на викладацьку роботу знято.

— Отже, я залишилася хабарницею, хоча в поданні Давиденка йшлося про скасування вироку, — каже Антоніна Луценко. — Я вдячна суддям за бажання допомогти мені, але вважаю, справедливість не перемогла. Чекаю вердикт Європейського суду...

Ситуацію, гадаю, може змінити сьогодні Генпрокуратура. Нововиявлені обставини — чи не привід для втручання «ока государевого»? Фігурантів справи шукати довго не доведеться — борці з бандитизмом, як і раніше, на позиціях, тільки, мабуть, на вищих посадах. Колишні студенти, дайте їм тільки знати, самі відгукнуться на заклик про допомогу багатостраждальному вчителеві. Справа у професійній волі правоохоронців.

Іван ІЛЛЯШ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Крім пензля, він часто бере до рук перо й пише про аморальні вчинки бездар

Міжнародний фестиваль сучасного мистецтва «ГОГОЛЬFEST» відбудеться в Києві 6—25 травня

У Дніпропетровському художньому музеї відкрилася виставка художників–космістів–індологів (в рамках проекту «Від Карпат до Гімалаїв»)

НОВА КНИГА

Гетьманські столиці відроджуються

Нову, десяту за рахунком, книгу з серії «Невідома Україна» презентували днями у Києві. Цього разу це пізнавальна розповідь про гетьманські столиці Чигирин, Батурин і Глухів від автора Віктора Вечерського **(на знімку)**.

Як зізнається він сам, над книжкою працював чотири місяці й усе попереднє життя. Міста козацької слави вивчив досконало. У книзі спростовує задавнені стереотипи, що склалися навколо них.

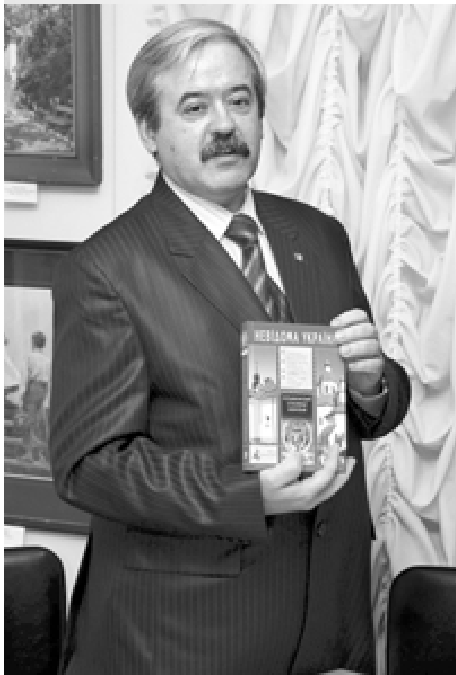
— Найперший стереотип, що поширився світом, — мовляв, російська влада так пройшлася щільним котком по цих гетьманських столицях, перлинах українського містобудування, що від них не лишилося абсолютно нічого, — розповідає В. Вечерський. — То неправда, бо насправді залишилися і пам'ятки, і, власне, самі міста.

На слайд-шоу показали, який вигляд мають гетьманські столиці сьогодні. Тепер там діють національні історико-культурні заповідники, а раніше міста називали забутими.

— Коли я поїхав до Чигирина у рік Чорнобильської аварії і зробив для генерального плану міста історико-архітектурний план, мене тодішні чиновники в державному комітеті будівництва відверто висміяли і сказали: він зробив історико-архітектурний план міста, де немає жодної архітектури, він займається маячнею. Але потім там було створено національний заповідник, — пригадує В. Вечерський.

Він переконаний: щоб зберегти національні пам'ятки, треба їх любити, а любов приходить через знання. Їх читачам другий рік поспіль дарує агенція «Наш час», що започаткувала серію «Невідома Україна».

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Віктора ГЛАЗКО.

Роман Кофман: «Найважливіша симфонія Шуберта — ненаписана»

У київському музичному ландшафті постать Романа Кофмана — явище унікальне. Скрипаль, диригент, композитор, педагог, прозаїк, поет, есеїст, публіцист? У свої 70 років він одночасно очолює Боннський симфонічний оркестр і оркестр Боннської опери, Київський камерний і студентський оркестр Національної музичної академії України. Охопити все це в одній розмові неможливо, тому зупинимося на головних новинах 2008 року: циклі концертів «Усі симфонії Франца Шуберта» в Національній філармонії України та нагородженні Романа Кофмана премією Echo Klassik. З неї Роман Ісаакович і розпочав розмову:

— Echo Klassik — це міжнародна премія, фонд якої розташований у Німеччині. Вручається вона щорічно в 21 номінації за кращий запис року — за готовий продукт, що є на ринку. Мене відзначили за ораторію Ференца Ліста «Христус» — маловідому не тільки в нас, а й у світі. Польський композитор Кшиштоф Пендерецький, вітаючи мене по телефону, також зізнався, що вперше чув про цей твір...

За чотири роки постійної роботи в Німеччині нарешті виконав «Страсті по Матфею» Баха — з німецькими солістами, оркестром і хором. Також — геніальний твір Шенберга «Пісні Гурре», велике романтичне полотно, написане ще до винаходу композитором 12-тонової системи, відоме, крім всього іншого, тим, що в ньому використано найбільший в історії музики склад оркестру — десять кларнетів, три хори, загалом більш як чотириста осіб. Переграв майже всього ораторіального Берліоза.

— «Коронаційна меса» Моцарта, підготовлена вами в січні з Київським камерним оркестром, чоловічою частиною камерного хору «Кредо», дитячим хором «Щедрик» і квартетом солістів, — спроба реалізувати німецький досвід на батьківщині?

— Дитячий хор «Щедрик», до якого я маю «сімейне» відношення (його засновник — моя дружина Ірина Сабліна, а кілька останніх років керує хором наша дочка Маріанна Сабліна), влітку був запрошений до Мюнхена для виконання «Коронаційної меси» Моцарта. Звісно, і в Києві її хотілося показати — шкода, коли величезна праця проведена заради одного виконання.

— Кажуть, що термін вашого контракту з Боннським симфонічним оркестром минув. Як довго ви ще житимете на дві країни?

— Триває п'ятий рік п'ятирічного контракту, він закінчується наприкінці липня, а за дивним збігом обставин останній виступ за цим контрактом відбудеться 22 червня. За два роки до того я мав попередити німецьку сторону, чи маю намір продовжувати роботу. Я оголосив, що ні — хочу бути більш вільним. Через величезну зайнятість у мене дуже скоротилися гастрольні виступи з іншими оркестрами.

Проте, це був чудовий досвід, зроблено дуже багато цікавого. Наприклад, із шести прем'єр, які щорічно випускає Боннська опера, дві має підготувати головний диригент. Цього року мені дісталися «Отелло» Верді — виставі залишилося пройти два рази, і «Пікова дама» Чайковського.

— Що значить «залишилося пройти два рази»? Там вистава йде заздалегідь відому кількість разів — незалежно від успіху?

— Це здається дуже жорстоким, але тільки так можна регулярно обновляти репертуар. У перший сезон я поставив «Макбета» Джузеппе Верді та «Лулу» Альбана Берга. Обидві вистави мали великий успіх, але й вони пройшли ту кількість разів, що її було визначено ще до прем'єри. Коли на другий рік я ставив оперу Леоша Яначека «З мертвого дому» за Достоєвським, не надто популярну, то запланували шість вистав. «Євгеній Онєгін» у тому самому сезоні було показано шістнадцять разів. Повний зал був завжди, проте вистави зняли.

З фінансовим боком справи пов'язане це лише частково, однак ці питання мене ніколи не стосувалися. Знаю тільки, що річний бюджет театру, з оркестром включно, становить 11 млн. євро. Якщо цю суму розділити на шість прем'єр — то з витратами українських театрів це непорівнянно.

— У Києві до кінця сезону ви плануєте виконати цикл «Усі симфонії Франца Шуберта». З їхньою нумерацією поки що не все ясно...

— Раніше всі були впевнені: у Шуберта дев'ять симфоній, що «Незакінчена» — це Восьма, а «Велика» до-мажорна — Дев'ята. Нещодавно з'ясувалося, що Сьомої симфонії Шуберта не існує. Те, що вважалося нею, — лише етюди і начерки до майбутніх симфоній. Я буду першим в Україні, хто назве «Велику» симфонію Восьмою, а «Незакінчену» — Сьомою. Цікавинкою циклу стане виконання ще однієї дуже важливої симфонії Шуберта — «Ненаписаної».

У минулому сезоні для гастрольного виступу з оркестром Дармштадта мені замовили «Rendering» Лучано Беріо — твір, назву якого можна перевести як «Тлумачення». З'ясовується, Шуберт залишив після себе начерки ще однієї симфонії, що так і залишилися начерками. Що зробив Беріо? Йому вистачило розуму і такту не дописувати за Шуберта. Те, що вже було, він інструментував у шубертівському стилі, а проміжки заповнив своєю музикою, сучасною, але без претензії на самодостатність, на притягнення уваги до себе.

— Виходить, ви не вітаєте спроби дописати незакінчене?

— Усе, що робиться професійно і талановито, має вітатися. Але «влізти» в Шуберта не можна. Якщо ти став Шубертом, то повинен занедужати на сифіліс і померти від нього. От тоді можна і писати, і дописувати...

— Наскільки важлива для вас шубертівська лірична домінанта?

— Шуберт поза лірикою не існує. Крапка. Четверта симфонія — з неї лірику можна пити без кінця. П'ята симфонія — це данина моцартианству. Під час її написання в Шуберта був чудовий період у житті, яких насправді в нього було дуже мало: два нещасливих кохання і похід у будинок розпусти — і це весь його особистий «ліричний досвід». Жодну зі своїх симфоній він не побачив виданою... Шоста — цілком геніальна симфонія, яка в Києві не відома. Уперше з великим хвилюванням я її виконав минулого сезону — у Зальцбурзі, Лінці та Граці.

— На що можна сподіватися після «Усіх симфоній Франца Шуберта»?

— В наступному сезоні хотів би зіграти всі симфонії Йоганнеса Брамса і Роберта Шумана. Потім, сподіваюся, будуть «Усі симфонії Яна Сібеліуса». Цикли дають можливість слухачам за короткий проміжок часу досить добре ознайомитися з творчістю композитора.

— Слухача потрібно виховувати?

— Слухача завжди й усюди потрібно виховувати, навіть у таких країнах, де, здавалося б, справді багато знають. Виховувати потрібно, але виховати не можна. Точно так само, як не можна навчити — можна тільки навчитися. Що для цього потрібно в умовах колишнього Радянського Союзу? Потрібно виховати тих, хто має відношення до керівництва, фінансування. Але це безнадійно. Якщо Бетховен присвячував квартет якомусь ерцгерцогові, котрий під час першого виконання брав у руки скрипку, сідав за другий пульт і грав твір «з листа», то можна було про щось говорити. У нас теж Жданов грав «Собачий вальс» на роялі, Молотов грав на альті, але всім їм більше підходив автомат Калашникова...

— Однак і нині доводиться чути, що в Сталіна нібито був ідеальний мистецький смак...

— Неправда! У бандитів не буває мистецького смаку. Розмови про його «смак» — це все залишки нашого лизоблюдства.

— На своєму 70-річчі ви сказали, що головна якість для вас — терпіння, а найважливіші життєві настанови — не боятися і не заздрити. Щось змінилося за чотири роки життя за кордоном?

— Ні. Можете не вірити, але в мене немає ніяких життєвих правил. Є те, що я не можу зробити — фізично, психологічно. Я від народження вегетаріанець, не можу з'їсти шматок м'яса. А те, що можу, — роблю і ні в чому собі не відмовляю.

— А мрієте про що?

— Мрії є, але усі вони нездійсненні. Хотів би мати в Україні свій симфонічний оркестр, свій оперний театр — хоча б тому, що в Німеччині дуже багато чому навчився і тепер добре розумію, як працює оперний механізм і як він міг би працювати тут, і при цьому не потрібні якісь глобальні реформи чи величезні витрати. Хотів би мати тут свій фестиваль, але на фестиваль потрібно ходити і просити грошей, чому я ненавчений. Хотів би мати в Україні те, що мав у Європі, — це було б логічніше і для мене приємніше. Будучи киянином у кількох поколіннях, я все найважливіше зробив не тут.

Розмовляла Юлія БЕНТЯ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Якщо ти став Шубертом, то повинен занедужати

Знавець усіх знавців

У Полтаві презентували книгу Віталія Ханка «Мистецтвознавча думка на Полтавщині» (на знімку). Це — подія, адже в світі одним з показників добробуту нації є кількість мистецтвознавчих книжок на душу населення! У нас, як правило, подібну розкіш дозволяє собі лише столиця.

Книгу презентували в обласному краєзнавчому музеї. Автор — заслужений працівник культури, член Спілки художників України. Працював заступником директора з наукової роботи у Полтавському художньому музеї, нині викладає в Полтавському національному технічному університеті. Він автор дев'яти книжок, 26 каталогів, співавтор семи енциклопедичних і словникових видань.

«Мистецтвознавча думка на Полтавщині» з'явилася на замовлення управління у справах преси та інформації ОДА, за кошт облбюджету. У книзі подано плин регіональної мистецтвознавчої науки від 80-х років XIX до початку XXI століття, творчий доробок істориків, культурних діячів, журналістів, літераторів та аматорів. Долучено реєстр дослідників і популяризаторів мистецтва з переліком їхніх наукових праць, публікацій.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Фото автора.

БУДЕННІ ЕТЮДИ

Провінційний доктор і професорський менінгіт

— Цілую ручки, пані! Буду щасливий, якщо ви присвятите мені трохи свого дорогоцінного часу. Я щойно закінчив писати книжку новел...

Старенький професор, відомий отоларинголог, вклонився так, як це вміють робити лише галичани старого вишколу. Але від аристократичних реверансів у мене з'явились якісь недобрі передчуття. Бо коли ви зустрічаєтеся з професором-ерудитом не в лікарському кабінеті, де час і простір — обмежені, а на лісовій галявині курорту, у сільській глибинці, «пастку» не обминути.

Так воно й сталося. Прощавайте, пташки! Я щиро хотіла провести двотижневу відпустку у супроводі ваших весняних хоралів — найкращої музики природи. Але бажання професора збагатити мої уявлення про світ прекрасного, розумного, вічного було нездоланне. У перервах між ваннами і масажами він виловлював мене й читав «виключно для ласкавої пані» свої новели про романтичну старосвітську любов. Герої тих новел не поспішали, як ото сучасні бой-френди. Під час побачень вони обговорювали один з одним тонкощі японської поезії і філософії.

Професор декламував артистично, а я з усіх сил грала роль вдячного слухача. З кожною наступною новелою я дедалі важче стримувала позіх. Може, тому, що на відміну від професора я — інтелігент всього лиш у другому поколінні? Соромно зізнатись, але я воліла б почитати примітивну Дарію Донцову...

Високоінтелектуальну екзекуцію несподівано припинила донька, яка приїхала на вихідні відвідати мене. Ми досхочу нагулялися сосновим лісом і в неї шалено розболілася голова. Почувши про це, професор умить згадав про клятву Гіппократа і приступив до дій. Він нагинав голову доньки до підборіддя, потім притискав її коліна до грудей і все перепитував — «болить?» Його вердикт був невблаганний: «Є підозра на менінгіт, треба негайно викликати... санавіацію!».

У мене від страху підкосилися ноги: кого шукати? Побігла до медсестри, аби випитати якісь контактні телефони. У її кабінеті сидів дядько. Почувши про мою тяжку біду, зголосився допомогти: «Показуйте вашу панну». Він навіть не торкнувся доньки, натомість попорпався в кишені й вийняв пожовклий папірець із таблеткою... цитрамону.

— Хай ваш пан зі Львова сам лікує свій професорський менінгіт, — сміявся сільський фельдшер. — Дівчина надихалася чистого повітря, зараз усе мине.

Через 20 хвилин біль ущух. Казна-чому я повірила «невігласові», який зовсім не обізнаний із новітніми досягненнями медицини. Але через його руки щодня проходять і старі, й малі, і навіть... корови. А що? Поки ветеринара докличешся, Петро Іванович може і їй надати першу медичну допомогу.

Після того випадку старенький професор уже не запрошував мене на читання новел. Може, образився, що обміняла його, доктора у п'ятому поколінні, на дядька «з-під корови...».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

СЕНСАЦІЇ

Освятили ікону XV століття

У Львівському музеї історії релігії відбулася урочиста презентація відреставрованої ікони XV століття «Богородиця з Ісусом на престолі». Випадкове віднайдення її у запасниках музею стало справжньою сенсацією.

Ікона була шість разів перемальована в різних місцях, а в XX столітті її перемалювали повністю. Фотофіксація ікони у Х-променях (рентген) показала, що під грубими шарами фарби є значно старіше малярство. Художник-реставратор музею Петро Скоп під керівництвом Галини Скоп (матір реставратора — відомий мистецтвознавець) за допомогою мікроскопа розпочав пошарове розчищення перемальовань. Реставраційні роботи тривали більш як сім місяців. Українські та закордонні фахівці після низки мистецтвознавчих досліджень, експертиз та порівнянь живописної манери виконання дійшли висновку: ікона була намальована в першій половині п'ятнадцятого століття західноукраїнським художником, ймовірно, перемиської школи іконопису. Це дає підстави стверджувати, що презентований твір є унікальним в українському іконописі — і з композиційної точки зору, і за способом малярства.

Відреставровану ікону «Богородиця з Ісусом на престолі» освятили. Вона займе особливе місце на виставкових площах львівського музею...

Не міліє криниця традицій

До ідеалів козацької педагогіки звернулися у Війську Запорозькому Низовому. Свого часу січові школи задовольняли освітні, культурні, духовні та військово-оборонні потреби українського лицарства. А найздібніші учні продовжували навчання в Києво-Могилянській чи в Острозькій академіях. Козаки ростили високоосвічених і мужніх воїнів, державних мужів.

— Створюючи гурток, а потім школу джур, яка згодом стала центром козацького патріотичного виховання, наш колектив узяв на озброєння все краще з досвіду шкільництва на Січі, — розповів директор центру «Школа джур», полковник Війська Запорозького Низового Валерій Наріжний. — Головне для нас — виховання молоді, яка завтра творитиме нову Україну. Цьому ми віддали роки напруженої праці. І, здається, не марно. Всі вихованці вдячні нашій школі за те, що ми їх підготували і морально, і духовно, і фізично. І всі вони знайшли своє місце в житті.

З кожним роком дедалі більше охочих стати справжніми лицарями Війська Запорозького. Сьогодні у школі джур — майже 700 учнів. А за 15 років через неї пройшли тисячі вихованців, котрі з честю відслужили в армії України. Служать ці хлопці переважно у військах спецпризначення, найчастіше — у прикордонних. Дехто брав участь в ООНівських миротворчих операціях.

Привітав вихованців і викладачів школи джур з її 15-річчям заступник голови Запорізької обладри Леонід Анісімов. Він наголосив, що місцева влада робитиме все, щоб відродити в молоді, частина якої, на жаль, почала втрачати життєві орієнтири, почуття патріотизму та віру в майбутнє.

— Завдання непросте, але за допомогою громадських організацій, працівників освіти та культури, духовенства, підприємців ми вирішимо його, — запевнив Леонід Анісімов. — І перший крок уже зробили — прийняли Програму розвитку козацтва в нашім краї, яка вперше в Україні фінансується з обласного бюджету.

Після церемонії нагородження джури показали козацьке мистецтво рукопашного бою. А завершилисяврочистості великим святковим концертом, який на честь 15-річчя навчального закладу підготували його вихованці.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ВЕРНІСАЖ

Акварелі Юрія Зорка

Нещодавно в залах Національної спілки художників України з успіхом пройшла виставка п'яти донецьких художників-ювілярів, де експонувалася і колекція робіт народного художника України Юрія Зорка. До цього у нього була велика виставка-звіт у Донецьку, інших містах.

І ось днями черговий вернісаж — Донецький будинок працівників культури влаштував виставку його акварелей. Юрій Валентинович представив понад сорок робіт, зроблених ще у вісімдесяті роки під час поїздок у складі творчих груп мальовничими місцями Таймиру, Камчатки, Уралу, Єнісею.

Та не тільки далекі красоти приваблюють митця. Незважаючи на неймовірну працездатність, постійну участь у численних виставках, Зорко ще й добрий організатор. Двадцять років тому він об'єднав навколо себе колег-однодумців у групу «Донецький пленер», яка вже побувала у багатьох місцях, і не тільки рідного регіону, регулярно звітуючи перед глядачем новими творами.

Донецька творча спілка готується цього року відзначити своє 60-річчя — і виставка народного художника Ю. Зорка стала ще одним помітним кроком на шляху до цієї дати.

Микола КАПУСТА.

Дружній шарж автора.

Стан комплект

ТОВ «СП«Стан-Комплект»

Все для обробки металу

www.stankom.com 8 (044) 536 04 90, 536 04 88

1. Оголошення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***

1.1. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.***

1.2. Контактні телефони ***(06264) 3-97-39, 3-97-38 факс 3-98-01, 3-12-67.***

1. 2. Інформація про процедуру закупівлі: **модернізації котлоагрегату типу БКЗ-160-100ПТ ст.№.9 Лот № 1 Роботи по ген.підряду на виконання демонтажних, монтажних та інших робіт**

2. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України від 28.02.2008р.

3. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою **о 16,00 -07,04,2008р.**

4. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) **6 432826,48 грн**

5. Інформація про переможця: **"ДП "ЮТЕМ-Інжинірінг" код ЄДРПОУ 30568931**

6.1.Юридична адреса : 08292, Київська обл. м.Буча вул. Чкалова, 21

6.2.Поштова адреса: 08292, Київська обл. м.Буча вул. Чкалова, 21

6.3. Телефон/факс 8/044/499-65-57

2. Оголошення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***

1.3. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.***

1.4. Контактні телефони ***(06264) 3-97-39, 3-97-38 факс 3-98-01, 3-12-67.***

6. 2. Інформація про процедуру закупівлі: **модернізації котлоагрегату типу БКЗ-160-100ПТ ст.№.9 Лот № 2 Роботи по ген.підряду на виготовлення обладнання**

7. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" від 28.02.2008р.

8. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою **о 16,00 - 07,04,2008р.**

9. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) 9 524 999,61 грн

10. Інформація про переможця: **"ТОВ Котлотурбопром"" код ЄДРПОУ 30568931**

6.1.Юридична адреса : 61036,Україна, м.Харків вул. Енергетична,11

6.2.Поштова адреса: 61036,Україна, м.Харків вул. Енергетична,11

6.3. Телефон/факс 8/057/714-03-17

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 27.03.2008 р. по справі № Б 15/177-07 визнано банкрутом приватне підприємство «ЦИКЛОН АВ7» (ЄДРПОУ 32975120; 50096, вул. Вакутіна, 80, Дніпропетровська обл., Жовтневий район, м. Кривий Ріг; п/р № 26000301973 у Лівобережному відділенні № 8420 ВАТ «Державного ощадного банку України», МФО 306340), відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначений Глядченко Володимир Миколайович (49055, пр. Кірова, 96/13, м. Дніпропетровськ).

Постановою Господарського суду Київської області від 18.03.2008 року по справі №Б14/089-08 визнано банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю аграрне підприємство «Малоєрчиківське» (09010, Київська область, Сквирський район, село Малі Єрчики, код 04529453, р. №26004385087871 у Київській обласній філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 321013) та відкрито ліквідаційну процедуру. Адреса суду: 01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дранченко Валентину Михайлівну (ліцензія серії АВ №158455 від 11.12.2006 року).

Інформація про продаж майна на аукціоні:

Організатори аукціону: Українська Універсальна товарна біржа та Брокерська контора ФГ "Озиме покоління".

Продається майно ВАТ АК " Свема":

ЛОТ №1: Нежитлові приміщення - службове приміщення профкому (інв. № 984), загальною площею - 554,4кв. м;

Місцезнаходження майна : Сумська область. м. Шостка, вул.Гагарина, буд.3.

Опис майна: Нежитлові приміщення знаходяться на першому поверсі та частина на другому поверсі двоповерхової будівлі. Дата вводу в експлуатацію - 1937 рік. Фізичний знос - 54%. Стан майна - задовільний. Можливе використання під офіс, виробництво, склади.

Початкова ціна продажу: 206400 грн. 00 коп. (двісті шість тисяч чотириста грн.00 коп) в т.ч. ПДВ.

Сума застави: 21000,00 грн. без ПДВ.

Загальні умови продажу :

- використання під офіс, виробництво, склади;
- проведення розрахунків за придбане майно, за незалежну експертну оцінку (14400грн.00коп. з ПДВ) та за тех. інвентаризацію (1337 грн 00 коп з ПДВ) здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;
- засоби платежу для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти;
- оформлення права власності на придбане майно та сплата державного мита здійснюється за рахунок Покупця (переможця аукціону).
- **У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається;**
- повернення суми застави іншим учасникам протягом трьох діб після проведення аукціону, за виключенням суми банківських послуг ;

Аукціон буде проведений **"28" травня 2008 року** об 11.30 год. за адресою: Сумська область ,м.Шостка, вул.Прорізна,12. Брокерська контора УУТБ ФГ "Озиме покоління".

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок за лот (102 грн. 00 коп. разом з ПДВ) вноситься на Р/р 26009020647001 в СРУ ВАТ КБ "Надра" м.Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ "Озиме покоління", та сума застави (без ПДВ) вноситься окремо на Р/р 26008020647002 в СРУ ВАТ КБ "Надра" м.Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ "Озиме покоління".

За детальною інформацією звертайтесь до Брокерської контори ФГ "Озиме покоління" м.Шостка, вул.Прорізна,12, або за тел. 8(05449) 7 01 75 та 8(097) 926 35 77, з 9-00 год. по 17-00 год.

З приводу огляду та ознайомлення з майном звертатись за тел. 8(097) 926 35 77, в термін з моменту публікації оголошення про продаж до дня проведення аукціону.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) своєю постановою від 13.03.2007 р. у справі № 23/331-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма «БНТК»» (01004, м. Київ, вул. Червоноармійська, № 29-Б, код ЄДРПОУ 21704202, р/р 26000092508 в АППБ «Аваль» м. Київ, МФО 300335) визнав ТОВ «Фірма «БНТК»» банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дашка Олександра Івановича (ліцензія серії АВ № 081142 від 06.07.2006 р., м. Київ-214, поштове відділення № 04214, а/с № 28, тел. (050) 4695830).

Постановою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, м. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 19.11.2007 р. по справі № Б-39/211-06 Богодухівське комунальне підприємство теплових мереж (62103, Харківська область, м. Богодухів, вул. Пушкіна, 32, код ЄДРПОУ 32548875) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ховріна Юрія Андрійовича (м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кв. 33. Ліцензія АВ № 347364 від 22.01.2008 р., адреса для листування: 40030, м. Суми, а/с 282).

В оголошенні про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури Приватного підприємства «Спецвуглебуд» (ЄДРПОУ 32742793), яке було надруковано в газеті «Голос України» від 19.02.2008 р. №32 (4282), вважати належним - ліквідатором арбітражного керуючого Мікаілову Рену Вахідівну, ліцензія АВ №3307451 від 27.04.2007 р, адреса: м. Луганськ, смт. Ювілейне, вул. Артема, 11/9, тел.: 8-050-545-10-65.

Постановою Господарського суду м. Києва у справі №43/286 від 27.03.2008 р. ТОВ «ТОН» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 19484976) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевченка В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон, 12, кв. 199). Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 22.01.2008 року по справі № 5/60 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Жовтнева Агропромтехніка» (код 00905758, адреса: с. м. т. Воскресенське, вул. Миру, 1, Жовтневий район, Миколаївська область (р/р 26007054202163 в МРУ ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 326610) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Захарченко Ірину Вікторівну (54052, м. Миколаїв, пр. Октябрський, 325/4, кв. 53, тел. (0512) 35-22-68, ліцензія серія АВ № 081053 від 19.05.2006 року).

ПРОДАЄМО

виробничу лінію з виготовлення пластикових вікон та дверей

«MURAT»

(Туреччина).

Тел. у м. Харкові:

(057)732-36-24,
8(067)72-73-728.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговельний центр «Молодіжний» (ТОВ «ТЦ «Молодіжний») (код ЄДРПОУ 13382405)

повідомляє, що загальні збори учасників відбудуться 26 травня 2008 р. о 17.00 за адресою: м. Луганськ, вул. Оборонна, 1 (приміщення офісу підприємства).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт директора ТОВ «ТЦ «Молодіжний» про підсумки діяльності за 2007 р.;
2. Затвердження річного звіту та балансу ТОВ «ТЦ «Молодіжний» за 2007 р.;
3. Про відкликання та обрання директора ТОВ «ТЦ «Молодіжний»;
4. Про визначення форм контролю за діяльністю директора ТОВ «ТЦ «Молодіжний».
5. Різне.

Реєстрація учасників або їх представників відбудеться з 16.00 до 16.50 за місцем проведення зборів.

Учаснику ТОВ «ТЦ «Молодіжний» мати при собі паспорт.

Представнику учасника мати з собою доручення від учасника.

До відома інвесторів!
Севастопольска міська Рада ЗАСТЕРІГАЄ:

В Інтернеті з'явилися оголошення про продаж 315 га землі в районі Айязьма (Балаклава).

Автори подібних оголошень використовують шахрайські схеми і підроблені документи. ВБЕЗ м. Севастополя розслідує справу.

Вказані землі находяться в адміністративних межах Севастополя, правоустановчі документи комерційним структурам Севастопольською міськрадою не оформлялись.

Рекомендуємо утриматися від переговорів і комерційних контрактів з авторами оголошень.

До відома інвесторів!
Севастопольска міська Рада ЗАСТЕРІГАЄ:

В адміністративних межах м. Севастополя в районі м. Сарич-Ласпі за шахрайськими схемами і підробленими документами оформлено право користування на ділянку землі площею 54,068 га. ВБЕЗ м. Севастополя веде слідство по даній справі.

На зазначену ділянку правоустановчі документи комерційним структурам Севастопольською міськрадою не оформлялись.

Рекомендуємо утриматися від переговорів і комерційних контрактів по зазначеній ділянці.

Ліквідатор АКБ «ІНТЕРКОНТИНЕНТБАНК»

У зв'язку із зміною місцезнаходження ліквідатора АКБ «Інтерконтинентбанк» повідомляє нову адресу для направлення поштової кореспонденції та прийому громадян: 03148, м. Київ, проспект Лесі Курбаса (колишній проспект 50-річчя Жовтня), 1-А.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) виніс Постанову по справі № 20/87б від 27.08.2007 р., якою суб'єкта підприємницької діяльності - фізичну особу Бєлякова Олександра Олександровича (адреса: м. Алчевськ Луганської області, вул. Леніна, буд. 7, кв. 33, ідентифікаційний номер: 2072518351), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 12 місяців, тобто до 27.08.2008 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Швидкого Олексія Олександровича (адреса: 91054, м. Луганськ, кв. Норинського, буд. 5, кв. 132, ліцензія серії АВ № 307315 від 16.03.2007 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації даного оголошення.

Окружний адміністративний суд м. Києва викликає представника Київської філії ЗАТ «Фінансовий Союз Банк» (01135, м. Київ, вул. Златоустівська, 51, код ЄДРПОУ 34655488) (надалі — Адресат) для участі у судовому засіданні по справі № 6/143 за позовом ДПІ у Солом'янському районі м. Києва до Київської філії ЗАТ «Фінансовий Союз Банк», третя особа без самостійних вимог: ТОВ «Проектне бюро Рута» про погашення податкових векселів. Судове засідання відбудеться 14.05.2008 року о 12 год. 30 хв. за адресою: м. Київ, вул. Десятинна, 4/6, зал судового засідання № 8. Адресат викликається до суду для участі у судовому засіданні у процесуальному статусі відповідача.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничо-будівельне об'єднання МЖК» (ТОВ «ВБО МЖК») (код ЄДРПОУ 13382405)

повідомляє, що загальні збори учасників відбудуться 26 травня 2008 р. о 14:00 за адресою: м. Луганськ, вул. Оборонна, 1 (приміщення офісу підприємства).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

2. Звіт директор ТОВ «ВБО МЖК» про підсумки діяльності за 2007 р.
2. Звіт директора Дочірнього підприємства «ЖЕК МЖК» ТОВ «ВБО МЖК» про підсумки діяльності за 2007 р.
3. Звіт ревізійної комісії за 2007 р.
4. Затвердження річного звіту та балансу ТОВ «ВБО МЖК» та ДП «ЖЕК МЖК» за 2007 р.
5. Про виключення учасників зі складу учасників ТОВ «ВБО МЖК».
6. Про зменшення розміру статутного фонду ТОВ «ВБО МЖК» у зв'язку з виключенням учасників Товариства.
7. Про внесення додаткових вкладів учасниками Товариства у статутний капітал Товариства.
8. Про затвердження Статуту ТОВ «ВБО МЖК» у новій редакції.
9. Про відкликання та обрання директора ТОВ «ВБО МЖК».
10. Про відкликання та обрання директора ДП «ЖЕК МЖК».
11. Про відкликання членів ревізійної комісії.
12. Про зазначення форм контролю за діяльністю директора ТОВ «ВБО МЖК» та директора ДП «ЖЕК МЖК».
13. Про створення дочірнього підприємства «ЖЕК-2» ТОВ «ВБО МЖК».
14. Про затвердження Статуту ДП «ЖЕК-2» ТОВ «ВБО МЖК».
15. Про обрання директора ДП «ЖЕК-2» ТОВ «ВБО МЖК».
16. Про тарифи на житлово-комунальні послуги.
17. Різне.

Реєстрація учасників або їх представників відбудеться з 13:00 до 13:50 за місцем проведення зборів.

Учаснику ТОВ «ВБО МЖК» мати при собі паспорт.

Представнику учасника мати з собою доручення від учасника.

Товариство з обмеженою відповідальністю "НАДРА - АЛЬЯНС"

Річна інформація емітента

1. Загальні відомості

1.1. Повне найменування емітента: Товариство з обмеженою відповідальністю "НАДРА - АЛЬЯНС"

1.2. Організаційно-правова форма: Товариство з обмеженою відповідальністю

1.3. Місцезнаходження емітента: Україна, 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12

1.4. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ емітента: 34820698

1.5. Міжміський код та телефон: (044) 289-01-74, (044) 289-01-74

1.6. Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента: 452164

1.7. Дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію: 22.11.2007 рік

1.8. Адреса сторінки в мережі Інтернет, яка додатково використовується емітентом для розкриття інформації: відсутня

1.9. Розмір статутного капіталу емітента: 40,000.00 грн.

2. Основні показники фінансово-господарської діяльності емітента (тис.грн.)

Найменування показника	Період звітний	Період попередній
Усього активів	43.800	0.000
Основні засоби (за залишковою вартістю)	0.100	0.000
Довгострокові фінансові інвестиції	0.000	0.000
Запаси	0.100	0.000
Сумарна дебіторська заборгованість	1.500	0.000
Грошові кошти та їх еквіваленти	33.800	0.000
Власний капітал	40.000	0.000
Статутний капітал	40.000	0.000
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	0.000	0.000
Довгострокові зобов'язання	0.000	0.000
Поточні зобов'язання	3.800	0.000
Чистий прибуток (збиток)	0.000	0.000
Вартість чистих активів	0.000	0.000

3. Інформація про органи управління емітента, посадових осіб та його засновників

Інформація про органи управління емітента.

Орган управління - загальні збори Учасників Товариства;

Склад органів управління - Блажевич Ольга Ігорівна та Подлєсний В'ячеслав Анатолійович або їх представники;

Компетенція - збори можуть приймати рішення з будь-яких питань діяльності Товариства, у тому числі й з таких, які передані Зборами до компетенції виконавчого органу;

Функції - визначення основних напрямів діяльності, затвердження планів, внесення змін до Статуту, зміни його розміру, утворення, реорганізація, прийняття рішення про ліквідацію, прийняття рішення про вступ нових учасників, обрання та відкликання директора, затвердження річних результатів, встановлення розміру, форми і порядку внесення. Учасниками додаткових вкладів, виключення Учасника.

Інформація про посадових осіб емітента.

1.Подлєсний В'ячеслав Анатолійович - Генеральний директор.

Документ, що посвідчує особу: паспорт - серія МЕ №731110 виданий 08.06.2006 Оболонським РУ ГУ МВС України в м. Києві.

Рік народження: 1976 рік.

Освіта: середня спеціальна.

Стаж керівної роботи: немає.

Найменування підприємства та посада, яку займав: ТОВ "Вен-Бест", водій мобільної групи швидкого реагування.

Опис: керує поточною діяльністю, забезпечує реалізацію рішень Зборів, приймає на роботу та звільняє працівників, укладає та підписує угоди, є уповноваженим представником Товариства, несе відповідальність за організацію та ведення бухгалтерського та податкового обліку, підписує фінансову, бухгалтерську та податкову документацію, підзвітний Зборам, несе перед ними відповідальність за виконання їх рішень.

Розмір виплаченої емітентом винагороди, у тому числі у натуральній формі - заробітної плати за 2007 рік - 2,2 тис. грн.

Стажу керівної роботи до призначення на посаду Генерального директора ТОВ "Надра-Альянс" не мав.

2. Палійчук Роман Андрійович - Заступник Генерального директора.

Документ, що посвідчує особу: паспорт - серія КО №414046 виданий 06.07.2002 року Кременчуцьким РВ УМВС України в Полтавській області.

Рік народження: 1986 рік.

Освіта: вища.

Стаж керівної роботи: немає.

Найменування підприємства та попередня посада, яку займав: ВАТ "Кременчуцький колісний завод", інспектор загону ВВО.

Опис: отримує документи, подає заяви, укладає та підписує угоди, укладає усі передбачені чинним законодавством правочини, підписує листи, акти, клопотання, запити, фінансову, бухгалтерську та податкову документацію, підзвітний директору.

Розмір виплаченої емітентом винагороди, у тому числі у натуральній формі - заробітної плати за 2007 р. - 0,8 тис. грн.

Стажу керівної роботи до призначення на посаду Заступника Генерального директора ТОВ "Надра-Альянс" не мав.

Також обіймає посаду юрисконсульта в ТОВ "КФ-аудит", м. Київ, вул. Артема,15.

Інформація про засновників емітента.

1. Блажевич Ольга Ігорівна.

Паспорт - серія МЕ № 028027 виданий 02.07.2002 року Голосіївським РУ ГУ МВС України в м. Києві

Відсоток акцій (часток/паїв), які належать засновнику та/або учаснику (від загальної кількості) - 50%.

2. Подлєсний В'ячеслав Анатолійович.

Паспорт - серія МЕ №731110 виданий 08.06.2006 року Оболонським РУ ГУ МВС України в м. Києві.

Відсоток акцій (часток/паїв), які належать засновнику та/або учаснику (від загальної кількості) - 50%.

4. Інформація про цінні папери емітента

1. Вид паперу - Облігації процентні. Форма випуску - Іменні. Кількість - 300000. Лістинг - знаходяться в позабіржовому реєстрі ПФТС.

2. Випуск дисконтних облігацій не здійснювався.

3. Випуск цільових облігацій не здійснювався.

5. Інформація про зміну особи, яка веде облік прав власності на цінні папери емітента у депозитарній системі України

Оскільки форма існування випуску іменних облігацій ТОВ "Надра-Альянс" бездокументарна, послугами реєстратора емітент не користується.

6. Інформація про Загальні збори

(розділ заповнюється у випадку, якщо емітент - акціонерне товариство)

7. Інформація про фонд оплати праці та чисельність працівників

Показник	За період
Фонд оплати праці - всього (тис. грн.)	3,0
Чисельність працівників - всього	2

8. Інформація про дивіденди

Інформація про дивіденди відсутня, оскільки організаційно-правова форма підприємства - Товариство з обмеженою відповідальністю.

9. Інформація про зобов'язання емітента

Види зобов'язань	Дата виникнення	Непогашена частина боргу (тис. грн.)	Відсоток за користування коштами (відсоток річних)	Дата погашення
Кредити банку	X	0.000	X	X
у тому числі:				
Зобов'язання за цінними паперами	X	0.000	X	X
у тому числі:				
за облігаціями (за кожним випуском):	X	0.000	X	X
за векселями (всього)	X	0.000	X	X
за фінансовими інвестиціями в корпоративні права (за кожним видом):	X	0.000	X	X
		0.000	X	
Податкові зобов'язання	X	0.100	X	X
Фінансова допомога на зворотній основі	X	0.000	X	X
Інші зобов'язання	X	3.700	X	X
Усього зобов'язань	X	3.800	X	X

10. Інформація щодо аудиторського висновку

Перевірка проведена незалежною аудиторською фірмою Товариством з обмеженою відповідальністю "КФ- аудит" (Свідоцтво про внесення до Реєстру аудиторських фірм за №2289 від 18.05.2001 року дійсне до 13.04.2011 року, юридична адреса: 04053, м. Київ, вул. Артема, 15; фактичне місцезнаходження: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 74, тел. (044) 289-01-74, факс (044) 289-76-64 згідно з Договором на проведення аудиту № 9/1 від 18.02.2008 року.

Аудит вважає за можливе підтвердити, що наведена інформація свідчить про відповідність здійснюваної фінансово-господарської діяльності встановленим вимогам діючого законодавства України та прийнятої облікової політики.

11. Інформація щодо дати розміщення повного тексту річної інформації у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії та іншого оприлюднення.

Дата розкриття повного тексту річної інформації у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії - 03.04.2008 року.

12. Підпис

12.1. Особа, зазначена нижче, підтверджує достовірність наведеної інформації та визнає, що вона несе відповідальність згідно із законодавством.

12.2. Генеральний директор ________ Подлєсний В.А.

(підпис) (ініціали та прізвище керівника)

М.П. ________

(дата)

Товариство з обмеженою відповідальністю "НАДРА-ФІНАНС"

Річна інформація емітента

1. Загальні відомості

1.1. Повне найменування емітента: Товариство з обмеженою відповідальністю "НАДРА-ФІНАНС"

1.2. Організаційно-правова форма: Товариство з обмеженою відповідальністю

1.3. Місцезнаходження емітента: м.Київ, 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12

1.4. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ емітента: 35136048

1.5. Міжміський код та телефон: (044) 289-01-74, (044) 289-01-74

1.6. Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента: 130231

1.7. Дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію: 23.05.2007 рік

1.8. Адреса сторінки в мережі Інтернет, яка додатково використовується емітентом для розкриття інформації: відсутня

1.9. Розмір статутного капіталу емітента: 42,000.00 грн.

2. Основні показники фінансово-господарської діяльності емітента (тис.грн.)

Найменування показника	Період звітний	Період попередній
Усього активів	322,108.900	0.000
Основні засоби (за залишковою вартістю)	0.000	0.000
Довгострокові фінансові інвестиції	0.000	0.000
Запаси	0.000	0.000
Сумарна дебіторська заборгованість	3.000	0.000
Грошові кошти та їх еквіваленти	320,051.100	0.000
Власний капітал	43.800	0.000
Статутний капітал	42.000	0.000
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1.800	0.000
Довгострокові зобов'язання	320,000.000	0.000
Поточні зобов'язання	3.300	0.000
Чистий прибуток (збиток)	1.800	0.000
Вартість чистих активів	0.000	0.000

3. Інформація про органи управління емітента, посадових осіб та його засновників

Інформація про органи управління емітента.

Орган управління - загальні збори Учасників Товариства.

Склад органів управління - Ганькевич Ліліана Михайлівна або її представники.

Компетенція - збори можуть приймати рішення з будь-яких питань діяльності Товариства, у тому числі й з таких, які передані Зборами до компетенції виконавчого органу.

Функції - визначення основних напрямів діяльності, затвердження планів, внесення змін до Статуту, зміни його розміру, утворення, реорганізація, прийняття рішення про ліквідацію, прийняття рішення про вступ нових

учасників, обрання та відкликання директора, затвердження річних результатів, встановлення розміру, форми і порядку внесення Учасниками додаткових вкладів, виключення Учасника.

Інформація про посадових осіб емітента.

1. Ганькевич Ліліана Михайлівна - Директор.

Документ, що посвідчує особу: паспорт - серія СН №899362 виданий 15.10.1988 року Дарницьким РУ ГУ МВС України в м. Києві.

Рік народження: 1958 рік.

Освіта: вища.

Стаж керівної роботи: 3 роки.

Найменування підприємства та попередня посада, яку займав ТОВ "Ріелт-Консалтинг", директор.

Опис: повноваження та обов'язки - керує поточною діяльністю, забезпечує реалізацію рішень Зборів, приймає на роботу та звільняє працівників, укладає та підписує угоди, є уповноваженим представником товариства, несе відповідальність за організацію та ведення бухгалтерської та податкової документації, підзвітний Зборам, несе перед ними відповідальність за виконання їх рішень.

Розмір виплаченої емітентом винагороди, у тому числі у натуральній формі - заробітної плати за 2007 рік - 1,4 тис. грн.

2. Палійчук Анастасія Вікторівна - Заступник директора.

Документ, що посвідчує особу: паспорт - серія КО № 022774 виданий 28.01.2000 року Автозаводським РУ ГУ УМВС України в Полтавській області.

Рік народження: 1983 рік.

Освіта: вища юридична.

Стаж керівної роботи: 2 роки.

Найменування підприємства та попередня посада, яку займав провідний юрисконсульт юридичного відділу ВАТ КБ "Надра".

Опис: отримує документи, подає заяви, укладає та підписує угоди, укладає усі передбачені чинним законодавством правочини, підписує листи, акти, клопотання, запити, фінансову, бухгалтерську та податкову документацію, підзвітний директору.

Розмір виплаченої емітентом винагороди, у тому числі у натуральній формі - заробітної плати за 2007 рік - 1,0 тис. грн.

Інформація про засновників емітента.

Ганькевич Ліліана Михайлівна

Паспорт - серія СН № 899362 виданий 15.10.1998 року Дарницьким РУ ГУ МВС України в м. Києві.

Відсоток акцій (часток, паїв), які належать засновнику та/або учаснику (від загальної кількості) - 100%.

4. Інформація про цінні папери емітента

1. Вид паперу - Облігації процентні. Форма випуску - Іменні. Кількість - 320000. Лістинг - знаходяться в позабіржовому реєстрі ПФТС.

2. Випуск дисконтних облігацій не здійснювався.

3. Випуск цільових облігацій не здійснювався.

5. Інформація про зміну особи, яка веде облік прав власності на цінні папери емітента у депозитарній системі України

Оскільки форма існування випуску іменних облігацій ТОВ "Надра-Альянс" бездокументарна, послугами реєстратора емітент не користується.

6. Інформація про загальні збори

(розділ заповнюється у випадку, якщо емітент - акціонерне товариство)

7. Інформація про фонд оплати праці та чисельність працівників

Показник	За період
Фонд оплати праці - всього (тис. грн.)	2,4
Чисельність працівників - всього	2

8. Інформація про дивіденди

Інформація про дивіденди відсутня, оскільки організаційно-правова форма підприємства - Товариство з обмеженою відповідальністю.

9. Інформація про зобов'язання емітента

Види зобов'язань	Дата виникнення	Непогашена частина боргу (тис. грн.)	Відсоток за користування коштами (відсоток річних)	Дата погашення
Кредити банку	X	0.000	X	X
у тому числі:				
Зобов'язання за цінними паперами	X	320,000.000	X	X
у тому числі:				
за облігаціями (за кожним випуском):	X	320,000.000	X	X
	25.06.2007	0.000	11.75	28.06.2011
за векселями (всього)	X	0.000	X	X
за фінансовими інвестиціями в корпоративні права (за кожним видом):	X	0.000	X	X
Податкові зобов'язання	X	1.100	X	X
Фінансова допомога на зворотній основі	X	0.000	X	X
Інші зобов'язання	X	2.200	X	X
Усього зобов'язань	X	320,003.300	X	X

10. Інформація щодо аудиторського висновку

Перевірка проведена незалежною аудиторською фірмою Товариством з обмеженою відповідальністю "КФ- аудит" (Свідоцтво про внесення до Реєстру аудиторських фірм за №2289 від 18.05.2001 року дійсне до 13.04.2011 року, юридична адреса: 04053, м. Київ, вул. Артема, 15; фактичне місцезнаходження: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 74, тел. (044) 289-01-74, факс (044) 289-76-64) згідно з договором на проведення аудиту № 9/1 від 18.02.2008 року.

Аудит вважає за можливе підтвердити, що наведена інформація свідчить про відповідність здійснюваної фінансово-господарської діяльності встановленим вимогам діючого законодавства України та прийнятої облікової політики.

11. Інформація щодо дати розміщення повного тексту річної інформації у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії та іншого оприлюднення

Дата розкриття повного тексту річної інформації у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії - 03.04.2008.

12. Підпис

12.1. Особа, зазначена нижче, підтверджує достовірність наведеної інформації та визнає, що вона несе відповідальність згідно із законодавством.

12.2. Директор ________ Ганькевич Ліліана Михайлівна

(підпис) (ініціали та прізвище керівника)

М.П. ________

(дата)

№ 73 (4323) СЕРЕДА, 16 КВІТНЯ 2007

17 квітня у західній частині часом грозові дощі, в Карпатах з мокрим снігом; на решті території переважно без опадів, лише в північних областях місцями помірний дощ, гроза. Температура вночі 3—8°, вдень 13—18°, у південній частині до 21°; у Карпатах вночі близько 0°, вдень 1—6° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 КВІТНЯ

❒ **1816.** Народився поет і композитор-любитель Денис Бонковський. Автор багатьох пісень, що стали народними, зокрема, як вважають, «Гандзі». ❒ **1828.** Помер Франсіско Гойя, іспанський живописець і графік. ❒ **1889.** В Одесі відкрито пам'ятник Пушкіну. ❒ **1912.** Англійка Гаррієт Квімбі першою із жінок світу перелетіла на літаку через Ла-Манш. ❒ **1934.** Встановлено звання Героя Радянського Союзу. ❒ **1944.** Ялту визволено від німецько-фашистської окупації. ❒ **1983.** У Харкові помер Вадим Кононенко, вчений у галузі авіаційної технології та обробки металів тиском.

З УСЬОГО СВІТУ

Що скажуть... риби?

У тисячах рік, озер і ставків служби контролю над забрудненням природного середовища регулярно беруть проби води і попереджають про небезпеку, перш ніж риби починають спливати черевом догори. Проводити кропіткий лабораторний аналіз річкової або морської води — річ непроста. Та чи не можна відразу, без аналізів, визначати: забруднена вода чи ні? Американські біохіміки запропонували прислухатися до голосів... риб. Виявляється, в отруєній воді риби починають кахикати і хрипіти — майже як люди в запиленій кімнаті. Чим брудніша вода, тим сильніше хрипи і чхання. Залишається тільки опустити у воду чутливі мікрофони — і новий прилад (чхолот? кашлемір?) повідомить про ступінь забруднення.

Сторожові віслюки

На двох біологічних станціях в американському штаті Вірґінія наукові співробітники відмовилися від послуг собак, яких використовували там як сторожів піддослідних тварин, і замінили їх... віслюками. І треба сказати, сподівання адміністрації виправдалися: віслюки виявилися надійними сторожами. По-перше, їхнє заглушливе ревіння «вмикалося» справніше, ніж сирена, а, по-друге, виявилося, що віслюки не можуть терпіти бродячих собак.

Контейнери Давнього Рима

Поблизу італійського міста Ладисполі підводні археологи, що працюють у Тиренському морі, знайшли на глибині дванадцяти метрів корабель, що затонув у першому столітті нашої ери. В часи імператора Клавдія він плив з Іспанії до Остії — гавані Давнього Рима, з якоїсь причини затонув, але залишився зовсім неушкодженим і добре зберігся. Довжина корабля — близько тридцяти метрів, ширина — шість. Археологів зацікавила конструкція корабля, а ще більше — його вантаж: двісті величезних теракотових глечиків. Одні з них — циліндричної форми і заввишки з людину, інші — сферичні. Усі глечики мали широке горо, закрите пробкою з ручкою.

Як стверджують історики, за імператора Клавдія було добре налагоджено постачання Рима продовольством й іншими товарами з Піренейського півострова. У величезних глечиках торговці постачали вино, оливкову олію, зерно і багато чого іншого: продукти в керамічних контейнерах не псувалися. Втім, слово «контейнери» вжито в сучасному значенні, адже в ту далеку епоху його не використовували, хоча його походження саме латинське. Однак місткі глечики інакше як «контейнерами» не назвеш: аж занадто вони великі.

Пам'ятники Києва радянських часів

ЯК ЦЕ БУЛО

Презентація, як тепер кажуть, проекту пам'ятника арсенальцям відбувалася в кабінеті міністра культури республіки, в новому будинку на розі Хрещатика і Свердлова. Перш ніж дати добро на відлив у бронзі фігури робітника-прапороносця, міністр запросив до себе тих, хто лишилися в живих, учасників боїв. Прийшло всього кілька людей. Більш як сорок років минуло. Бойовики, що вижили, так на есерівський манер називали учасників повстання арсенальців, «за указом від 37» перетворилися на «ворогів народу». Якби не хрущовська відлига, вони так і згинули б у місцях віддалених.

Фігура міністра виділялася на тлі купки зігнутих старців. Невеликий зріст і гігантський живіт робили його схожим на казкового колобка. По Києву тоді ходила байка, пущена злими на язик кіношниками. Мовляв, міністр у голодні післявоєнні роки працював секретарем глибинного райкому партії. По заведеному звичаю, районне начальство відгодовувало особисту худобу в найближчих колгоспах. Скотарі на фермах, щоб, не дай Боже, не переплутати, кому з райкомівських, райвиконкомівських, міліцейських, суддівських і прокурорських начальників належить тварина, писали на спині червоною фарбою прізвище хазяїна. За словами гумористів-«доброзичливців», на найбруднішій і найтовстішій свині красувалося прізвище майбутнього міністра культури...

Важко було втриматися і не пирснути, дивлячись на міністра. Він пересувався, начебто на чотирьох. Перевалюючись з ноги на ногу. І усе допитувався й допитувався старих, подобається чи ні їм ідея зобразити керівника повстання Андрія Іванова з прапором у руках? Старі м'ялися. Іванова вони начебто пригадували, а тримав чи ні він прапор — не могли сказати.

Міністр припиняв заперечення і знову просив звернути увагу на історичні вуса. Раптом збоку задзвенів дівочий голосок:

— Чому ми завзято тримаємося за стандарти, коли в Литві нещодавно встановлено приголомшливу скульптуру матері...

Міністр обірвав:

— Нічого нам оглядатися на Прибалтику. У них там як не було, так і немає радянської влади!

...Слідом за бронзовим Івановим, що зайняв один з найкрасивіших куточків стародавнього Маріїнського парку, на алеях і в скверах Києва з'явився цілий взвод різнокаліберних діячів революції та громадянської війни, схожих один на одного загальним виразом обличчя та різних тільки за розмірами. Кому — погруддя, кому фігура до пояса, а кому й на повний зріст. У залежності від табеля про посмертні ранги. За кожним таким пам'ятником, якщо придивитися, маячить упевнена в собі фігура пузатого міністра культури.

Боюся, що вірні спадкоємці його, незалежно від ідеологічної орієнтації, дотепер командують у столиці України монументальною пропагандою. У бронзі, у камені й у бетоні.

Увічнюють свою дрімучість, відбиваючи в киян бажання гуляти скверами і парками.

Яків МАХЛІН.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Собаки — геологи

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Ще близько 450 року до нашої ери Геродот повідомляв про те, що жителі Індії в пошуках покладів золота звертали увагу на... мурах. Під час риття нір вони нібито викидали на поверхню пісок, що містив дорогоцінний метал. Однак не виключено, що в основі цього повідомлення, яке колись викликало сумнів, лежать реальні факти. Більш як 400 років тому Агрикола писав, що корисні копалини можуть «змушувати рослини виділяти сморід і спричинюють інші симптоми в рослин і тварин».

Майже п'ятдесят років тому американський геолог Х. Кеннон звернув увагу на численні факти отруєння домашньої худоби, яка поїдала рослини роду астрагалових на плато Колорадо. Аналіз показав, що ці рослини мали здатність накопичувати в собі велику кількість високотоксичного селену із ґрунту. Але селеноємні породи зазвичай «сигналізують» про наявність урану. І Кеннон висловив припущення про присутність цього радіоактивного елементу. Згодом його тут і виявили.

Фото з сайту www.nemeckaya-ovcharka.ru

А от співробітник геологічного управління Фінляндії пішов трохи далі. Він дресирував собак на пошуки сульфідів і покладів рудних родовищ. Німецькі вівчарки з їх вельми тонким нюхом підтвердили свою здатність виявляти вивітрювання сульфідів у кам'янистій місцевості на відстані декількох метрів від джерела і навіть під поверхнею. Після дворічного навчання собака на кличку Ларі на полі в три квадратні кілометри знайшов 1330 окремих каменів, що містять сульфіди. Деякі з них були закопані більш як на 20 сантиметрів. Геолог, що з ним «змагався», зміг за той самий час знайти лише 270 каменів, та й то таких, що були на поверхні. Того ж літа Ларі «відкрив» виходи піритів і сірчаного колчедану. В результаті наступного буріння було знайдено рудне тіло міді, що має економічне значення. В нагороду собака одержав... чотири сосиски. Зараз у Фінляндії і Швеції налічується чимало собак, що працюють на геологічній службі.

Але повернімося до мурах. Біохімік Х. Уайд із Зімбабве вивчив хімічний склад тіла термітів, що будують свої житла в районі Великої Дайки. З'ясувалося, що у тканинах робочих особин вміст нікелю і хрому сягає 1,5 і 2 тисячі мікрограмів на грам сухої речовини. А от у тілі термітів-«солдатів» менш ніж 300 мікрограмів цих елементів, а в тілі їхньої цариці — ще менше в десятеро.

Директор шахти «Леопард» У. Уест вивчив методи добування термітами води з місцевості, де протягом 6—9 місяців на рік не випадають опади. Отож комахи проривають собі підземні ходи на глибину до 60 метрів. При цьому вони, як і описував Геродот, викидають на поверхню «порожню породу», аналіз якої показав: вміст у ній золота може перевищувати три грами на тонну. Такий високий відсоток можливий лише в безпосередній близькості від рудного тіла.

Переборовши відомий скептицизм, Уест домігся постановки широкого експерименту силами міністерства гірничорудної промисловості Зімбабве. Дослідження допомогло знайти деякі поклади цинку та срібла і почати їхню розробку.

Природно, що всі подібні приклади підштовхують нас до одного висновку — використання різних тварин, риб, молюсків і комах для пошуку корисних копалин цілком можливе.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Шпигунські послання в малюнках

Виявляється, німецькі шпигуни кодували свої секретні повідомлення в малюнках дівчат, одягнених відповідно останній моді, у спробі обдурити британську розвідку під час Другої Світової війни. Для цього вони використовували крапки і риски абетки Морзе, сподіваючись, що безневинні картинки не викликають підозр у експертів контррозвідки. Але британська спецслужба незабаром довідалася про цей виверт і розробила метод розшифровки таких послань. Про це стало відомо з недавно розсекречених документів.

В Англії вперше вийшла книга, в якій були зібрані різні документи, включаючи приклади коду, схованого в малюнках з молодими моделями. Не тільки малюнки, а й невидиме чорнило, зроблені за допомогою шпильки дірки в папері — все це використовувалося, для передачі інформації про пересування військ супротивника, майбутні бомбардування і секрет суднобудування. Агенти кодували свідчення в нотах, описах шахових ходів і в стенографічних символах, замаскованих під нормальний почерк. Вони також використовували секретні алфавіти і повідомлення, які можна було прочитати, використовуючи перші букви певних слів. Затримка двох німецьких агентів у 1942 році розкрила два такі шифри, які неодноразово намагалися, але так і не змогли зламати фахівці з дешифрування з британських спецслужб.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1022

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

